

Sreda, 17. jul 2002. godine
Svedok Dževahire Silja (Xhevahire Sylja)

Svedok K-32

Optuženi je pristupio Sudu

Otvorena sednica

Početak u 9.00 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospođo Romano (Romano).

TUŽILAC ROMANO: Časni Sude, sledeći svedok je Dževahire Silja (Xhevahire Sylja), ali mi još nemamo odluku o primenjivosti Pravila 92bis. Takođe se postavlja pitanje da li ovaj svedok treba u celini da bude ispitan po Pravilu 92bis, što bi značilo bez unakrsnog ispitivanja. Ona će da nam pruži dokaze o deportaciji u oblasti Đakovice (Gjakove), a takođe i o uništavanju starih istorijskih kvartova u Đakovici, a to su dokazi predočeni već od strane drugih svedoka, Hasana Prutija (Hasan Pruthi) i Andraša Ridlmajera (Andras Riedlmayer), isto tako i o deportaciji iz Meje (Meja), o čemu je svedočila i svedok Merita Dedaj (Merita Dedaj). Pre nego što svedok uđe, Tužilaštvo traži smernice.

SUDIJA MEJ: Ona je tražila da ne bude unakrsno ispitivana, zar ne?

TUŽILAC ROMANO: Ne, ona treba da pruži deo svedočenja iz pisma koje je poslato Tribunalu...

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC ROMANO: Oko sedam ili osam svedoka će da bude tretirano na ovakav način.

SUDIJA MEJ: Imamo to. Da li je ona sada ovde?

TUŽILAC ROMANO: Ona je ovde.

SUDIJA MEJ: Mislio sam da ste zahtevali da svedok bude u celini ispitivan kao svedok 92bis.

TUŽILAC ROMANO: Izvinite ako sam to rekla, to je samo moja greška, odnosno Tužilaštva.

SUDIJA MEJ: Tužilaštva. Samo momenat.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: U redu, dozvolićemo izjavu po 92bis, ali mora da bude unakrsno ispitana.

TUŽILAC ROMANO: To je u redu, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Dozvolite mi da, dok se sakupljaju dokumenta, da raspravimo neka pitanja koja su takođe u vezi sa Pravilom 92bis. U stvari, svedokinja je ovde. Neka svedok položi zakletvu.

SVEDOK SILJA: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Da, sudija Robinson (Robinson) me je podsetio da naglasim da je dogovoreno da vreme koje ćete da koristite nije duže od pet minuta.

TUŽILAC ROMANO: Apsolutno, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala. I molim vas da imate na umu prevodioce. Izvinjavam se, ako ste odlučili da zaista skratite, mi ovde imamo sažetak, a naravno, uvek možemo i da pročitate izjavu.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ROMANO

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ne. Sažetak je veliki i ja ne name-
ravam da čitam u celini izjavu, već sam izdvojila neke delove. Da
li biste rekli vaše puno ime i prezime Pretresnom veću?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Dževahire Silja.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kada ste rođeni?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Rođena sam 13. februara 1968.
godine.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate da ste dali dve
izjave u kancelariji Tužilaštva 2. maja 1999. godine i 5. oktobra
2001. godine?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I vi se takođe sećate sastanka
od 14. marta 2002. godine u Đakovici, gde ste bili na sastanku i
u prisustvu predstavnika Sekretarijata (Registry), a kada ste imali
prilike da potvrdite ovakve sadržaje izjava, kao i činjenicu da su
korektne i tačne?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Tada ste nešto dodali svojoj izjavi,
je li to tačno?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: U toj reviziji od 2. maja, strana
2, stav 3, sledeća rečenica: "Kasnije, neki komandiri VJ objasnili su
nama, seljanima, da su kuće u selu gađane greškom. Oni su rekli
da su ciljali pozicije OVK u selu Smonica (Smonice)". Ta rečenica
je netačna, je li to ono šta ste rekli? Da li je to istina?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Vi tada niste govorili o nekom
konkretnom komandantu vojske? Je li to istina?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO: Sa korekcijama, dostavljam izjavu po Pravilu 92bis.

sekretar: Dokazni predmet 270 i 270A za redigovanu verziju.

TUŽILAC ROMANO: Ova svedokinja je rođena u Đakovici i živi u Nivokazu (Novokaz), selu koje je 15 kilometara zapadno od grada. Može da se nađe na atlasu Kosova, strana 9, mapa sa referencom F20. Svedokinja će da da svedočenje o deportaciji, sa pratećim optužbama, iz Đakovice i okolnih sela tokom 1998. i 1999. godine. Ona će takođe da da dokaz o masakru u Meji. Uveče 24. marta 1999. godine, svedokinja je još uvek bila sa prijateljima u kraju po imenu Čabrat (Cabrat) u Đakovici. Rano ujutru 25. marta, u vezi sa NATO bombardovanjem, ona je bila svedok upada naoružanih policajaca u kuće, u osvetljenim oblastima kao i u starim trgovinskim četvrtima. Policija je takođe pljačkala imovinu ljudi. 6. aprila 1999. godine policija i vojska su ušle u oblast Čabrata u Đakovici. Srpske snage su pucale u kuću gde je svedokinja bila sakrivena sa dve druge porodice. Ona se vratila u svoju kuću, ali kako je ona bila spaljena, otišla je u kuću svog oca. 14. aprila 1999. godine, mešovite snage Srba ušle su u Nivokaz, njih devetoro je ušlo u kuću i dalo je porodici pet minuta da napusti kuću. Svedokinja je napustila kuću na traktoru sa prikolicom, kao i mnoge druge porodice. Neki ljudi iz konvoja su psovani, vređani i govoreno im je da idu u Albaniju (Albania). Kada je kolona dospela do zgrade MUP-a u Đakovici, policija i vojnici su žurili da provere da li ceo konvoj na traktorima i prikolicama stigao i da niko nije zaostao, idući peške. Konvoj je nastavio, ali su ga vojne i policijske snage zaustavile blizu mosta kod Bistražina (Bistrashin), koje su blokirale put. Srpske snage su se udaljile od konvoja koji je gađan NATO bombama. Kratko posle toga tri aviona u niskom letu, noseći srpske zastave prošle su iznad konvoja i bombardovale ga sedam puta, ubivši 70 do 80 osoba. Stanovnici Dobroša (Dobrosh) su 17. aprila 1999. godine stigli iz sela iz

kjih ih je isterala policija. Svedokinju je tada ponovo zaustavila policija. Oni su došli i naredili joj da ona i njena porodica idu u Albaniju. Onda se pridružila konvoju od najmanje 50 traktora sa prikolicama. U Meji, kolonu su zaustavile mešovite srpske snaga kojih je bilo oko 200. Svedokinja je videla najmanje 300 ljudi koji su izvučeni iz traktora i kojima je naređeno da se poredaju u kolone. Ljudi su klečali na kolenima sa rukama iza glava, dok ih je nadgledala policija. Policija se zatim sklonila i ostavila kolonu, rekavši ljudima da čekaju u Korenici (Korenice). 22 poznanika svedokinje iz istog sela je odvedeno iz konvoja i još uvek se vode kao nestali, uključujući i članove njene porodice. U Korenici, ljudi iz konvoja su opljačkali paramilitarci. I policija i paramilitarci su pratili konvoj nazad do Đakovice, a posle su im naredili da nastave sami, bez pratnje, ka Prizrenu (Prizren), prema granici. Na granici, vojnici VJ oduzeli su identifikaciona dokumenta od svedokinje i svih drugih iz konvoja. Ona je takođe videla da su uklanjali registracione tablice sa svih vozila. To je sve, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U izjavi 2. maja vi u svojim osnovnim podacima navodite da ste izbeglica. A gde ste dali tu izjavu?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: U Albaniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi na čiju sugestiju ste dali tu izjavu? Kako je došlo do toga?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Pa ljudi su došli tamo da uzmu izjave i ja sam onda dala izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koji ljudi?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Bio je tamo neki advokat, ali ne sećam se njegovog imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Advokat, Albanac, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Jedan je bio Albanac, jedan je bio stranac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste izjavu dali po sećanju ili vam je neko sugerisao kakvu izjavu treba da date?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Rekla sam im samo ono šta sam sama videla i iskusila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi ste im objasnili ovo šta smo sad čuli, kako su NATO i naša avijacija zajedno bombardovali vaš konvoj. Prvo je NATO jednom bombom, a onda je naša avijacija sa mnogo bombi, je li tako? To ste vi videli, to ste im objasnili? Nisam dobio nikakav prevod...

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odgovorili ste sa da, dobro. Kažete u svojoj izjavi da je situacija u selu bila mirna sve do 25. maja. Je li to tačno? Do 25. maja, dakle puna dva meseca rata situacija u selu mirna. Je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nije se mnogo dešavalo tokom ta dva meseca, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A maločas smo čuli neku ispravku koja se tiče tvrdnji da je greškom vaše selo pogođeno, kada se vodila borba između UČK (OVK, Ushtria Clirimtare e Kosoves) i vojske u selu Smonica. O čemu se tu radi, ko vam je rekao da je to bilo tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Morali smo da se vratimo zato što nije bilo drugog mesta gde bismo mogli da ostanemo i plašili smo se. Isto tako, u našoj blizini je bilo mnogo policajaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za ovo objašnjenje da je vaše selo pogođeno greškom kada je bila borba između UČK i vojske i policije u rejonu sela Smonice. Šta o tome znate?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne znam ništa o Smonici, samo o

Nivokazu. Naša kuća je pogođena i jedan rođak mog muža bio je ranjen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tu su se vodile borbe između UČK i policije i vojske, je li to tako ili nije?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: To nije bilo u Nivokazu. U Nivokazu nije bilo UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne kažem u Nivokazu. Ja pitam o borbi u tom rejonu između UČK i policije i vojske. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nije ih bilo. U to vreme ih nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a kako onda objašnjavate to šta kažete u svojoj izjavi ili navodite da su se ljudi nedelju dana odupirali srpskoj policiji, VJ, a kada im je ponestalo municije, morali su da pobegnu. Da li ste to izjavili ili ne? Znači, kada su potrošili svu municiju na vojsku i policiju, onda su morali da pobegnu? To piše na drugoj strani izjave. Je li tako ili nije?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: To je bilo u julu, a ne u martu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja i ne govorim ni o kakvom martu, vi govorite u svojoj izjavi od 2. maja i navodite da su se ljudi nedelju dana, to kažete, odupirali srpskoj policiji i vojsci kada im je ponestalo municije, morali su da pobegnu. Dakle, je li bilo borbi tamo ili ne?

SUDIJA MEJ: Ne, ako pogledate datume... Samo trenutak. Ako pogledate datume u izjavi, onda ćete da vidite da tu stoji: "Situacija u našem selu protekle godine bila je relativno mirna do 25. maja, kada su u 6.00 Srbi počeli da granatiraju naše selo". A zatim svedokinja to opisuje. I onda u sledećem paragrafu kaže: "Nastavili smo život u selu još dva meseca. Dva meseca nakon granatiranja policija i vojska pokušali su da zauzmu selo. Seljani su sami organizovali odbranu sela". Prema tome, čini se, da budemo pravični prema njoj, da ona tu govori o nečemu šta se dogodilo u julu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: O nečemu šta se dogodilo pošto su se vratili u selo.

SUDIJA MEJ: A to je 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam pitao da li je bilo borbi. Ona kaže "seljani", i seljani, to je UČK, a ne nikakvi seljani goloruki, koji su ispucali svu municiju, pa onda pobjegli.

SUDIJA MEJ: To je ono šta ona kaže u svojoj izjavi. Ona kaže da su to bili seljani, ako vi to osporavate, onda joj to recite. Izneti je tvrdnja da otpor tom prilikom nisu pružali seljani, nego da je to bila OVK. Možete li da odgovorite na tu tvrdnju, molim vas?

SVEDOK SILJA: Ne. Oni tada nisu pucali. Malo se pucalo na Srbe, ali ne mnogo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pucalo se toliko dok su potrošili svu municiju, koliko ja vidim iz ovog vašeg iskaza, jer kažete da su pobjegli kad im je ponestalo municije?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: U zadnjoj nedelji oni su došli u Nivokaz i tamo ostali neko vreme, ali mi smo otišli u Đakovicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je tih ljudi koje pominjete pružalo, kako vi kažete, otpor policiji, odupiralo se policiji i tako dalje, vojsci dok im nije ponestalo municije? Koliko je njih bilo?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: U selu Nivokaz koliko? Mnogo, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali znate da su bili, da su pucali dok im nije ponestalo municije. Imate neku predstavu koliko ih je bilo?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, samo ovo znate da su

se, kako vi kažete, odupirali dok im nije ponestalo municije. Ne znate ni koliko ih je bilo, ni ko su ti ljudi i bilo šta. Vi tvrdite da su bili seljani. Ako ne znate ništa o tome, otkud znate da su bili seljani?

SUDIJA MEJ: Ovo nije fer pitanje. Ona kaže da ne zna koliko ih je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej (May). A koliko dugo su se to, kako vi kažete, odupirali dok im nije ponestalo municije, koliko je to trajalo?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nedelju dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nedelju dana su se oni...

SUDIJA MEJ: To je ona rekla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nedelju dana grupa naoružanih ljudi ispuca svu municiju, za nedelju dana se ispuca mnogo municije. I mora da je mnogo ljudi, kada nedelju dana mogu da pružaju otpor vojsci i policiji. Je li tako? Recite mi, otprilike, na primer, koji je bio njihov broj.

SUDIJA MEJ: To ste pitanje već postavili, ona je rekla da ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. A koliko je Smonica daleko od vašeg sela? Da li dobro poznajete Smonicu?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Oko pet kilometara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je Smonica bio centar gde se prikupljalo oružje iz Albanije u velikoj količini, oružje, municija i tako dalje?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne, to nisam nikad čula.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste nikad videli, a da li ste čuli da je aprila 1998. godine iz Albanije u Smonicu doneta do tada najveća količina naoružanja? Da li ste čuli, da li se pričalo o tome? To je susedno selo.

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Mene to nije interesovalo, takve stvari. Na kraju sam bila zainteresovana samo da se spasem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim sad o 1998. godini. Da li znate da je 370 ljudi sa 15 traktora i pet kamiona donelo iz Albanije naoružanje? To je krupan događaj, pretpostavljam da znate za to. Da li znate nešto o tome?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: To morate da pitate nekog drugog. Ja to ne znam, ja nisam bila tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate ko je Naim Besnik, Naim Maljoku (Naim Maloku Besnik) zvanu Besnik?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne znam ga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za njega?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Čula sam za njegovo ime, ali ne znam šta je on radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli da je on bio taj komandant, šef te terorističke grupe UČK, koja je organizovala UČK u Smonici i okolnim selima, znači uključujući i vaše? Da li ste to čuli?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ja ga nikada nisam videla u našem selu, ja vam mogu reći samo ono šta sam videla svojim očima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi šta ste čuli u vezi sa njim i njegovom aktivnošću. Znači, ne šta ste videli, nego šta ste čuli.

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ništa nisam znala o tome, zaista ništa ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto vi imate tri izjave, ja moram da priznam da nisam mogao da ih potpuno povežem, ali vi u iskazu od 5. septembra 2001. godine i 5. oktobra menjate, u stvari, iskaz i navodite da je napad VJ bio u julu 1998. godine i da su meštani branili selo u julu, a ne u maju. Šta je tačno od toga?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Jul.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro recite po čijem ste nalogu promenili iskaz?

SUDIJA MEJ: Ja imam pred sobom izjavu od 2. maja 1999. godine i ja sam vam pročitao iz te izjave. Tu se spominje 25. maj, granatiranje i dva meseca kasnije otpor koji je pružan srpskim snagama i to bi onda bila sredina jula. Ako sam u pravu, onda mi se čini da tu nema nikakve promene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja mislim da je razlika uočljiva, ali neću da trošim vreme na to, jer to piše u njenim izjavama. Dakle, vaš iskaz da je to bilo u julu je tačan. To vi tvrdite, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, u izjavi od 2. maja navodite da su Srbi spalili sve kuće, jeste to izjavili, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: 14. aprila su spalili sve kuće. Neke su spalili i ranije, ali 14. aprila su spalili celo selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da su spalili sve kuće, da nikoga nisu dirali u selu, a da ste vi sa porodicom pobešli iz sela za Đakovicu. Jeste to tako rekli ili ne? Šta se dogodilo, u stvari? Rekli ste: "Sve su kuće spalili, nikoga nisu dirali, mi smo pobešli u Đakovicu". Je li to suština vaše priče?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ubijena je samo osoba koja je pogodena granatom 25. maja 1998. godine. Drugi nisu poginuli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dalje ste izjavili da ste u Đakovici ostali do kraja marta 1999. godine. Je li to tačno da ste tamo ostali do kraja marta 1999. godine?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ostali smo u Đakovici do 5. aprila 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, do 5. aprila. Da li to znači da ste vi od maja 1998. godine do 5. aprila 1999. godine bili u Đakovici? Je li to proizilazi iz ovoga šta vi kažete, šta vas pitam i šta vi odgovarate, znači da ste od maja 1998. godine do kraja 5. aprila 1999. godine bili u Đakovici? Je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

SUDIJA MEJ: Mislim da zbunjujete svedoka. Izjava od 25. maja, ja sam to već čitao, kaže: "Srbi su počeli da granatiraju selo, mi smo nastavili da živimo u selu još dva meseca, ali u to vreme moja porodica je već pobjegla iz sela". Gospođo, kada ste vi otišli u Đakovicu?

SVEDOK SILJA: Otišli smo u julu, početkom jula. Ne znam tačan datum, ali to je bilo u julu 1998. godine.

SUDIJA MEJ: Dakle, tamo ste bili od jula 1998. godine do 5. aprila 1999. godine.

SVEDOK SILJA: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej...

SUDIJA MEJ: Dakle, svedok je to potvrdio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja mislim da unakrsno ispitivanje služi da svedokinja usmeno odgovori na ono šta tu piše, a ne da dokazujemo da nešto ne piše.

SUDIJA MEJ: Da, naravno, ali ne smete da vodite svedoka na pogrešan trag, ne smete da je zbunjujete. Svedok mora da ima priliku da odgovara na fer način i na adekvatan način. U tome je suština.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Kakva zbunjujuća pitanja, pitam samo da li to znači da su od maja do aprila 1999. godine bili u Đakovici. Da li je to zbunjujuće pitanje?

SUDIJA MEJ: Nastavite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, vama je svaki svedok zaštićen svedok, izgleda, sa raznim oblicima zaštite.

SUDIJA MEJ: To je neprimeren komentar. Vi veoma dobro znate zašto ste bili prekinuti i prekidaćemo vas ako budete pokušavali da zbunjujete svedoke, da ih navodite na pogrešan trag. To nije prikladan način obavljanja unakrsnog ispitivanja i molim vas da sada nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, s obzirom na to da su sve kuće bile spaljene, kako ste se mogli vratiti u kuću svog oca?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Do 14. aprila 1999. godine sve kuće su spaljene. Dozvolite da to ponovim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali moje pitanje je, pošto vi tvrdite da je tako bilo tada, kako ste se vratili u kuću svog oca koja je bila spaljena, kako ste se vratili u spaljenu kuću?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: 14. aprila 1999. godine, kada smo krenuli za Albaniju, sve kuće su spaljene. Neke su spaljene i ranije, ali 14. aprila su sve kuće u Nivokazu spaljene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li možete da odgovorite na moje pitanje kako ste se vratili u kuću svog oca, ako je bila spaljena?

SUDIJA MEJ: Morate da objasnite pitanje svedoku, tako da bi ona shvatila šta mislite pod tim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim ono šta pitam, gospodine Mej. Kaže da se vratila u kuću svoga oca. Pre toga tvrdi da su sve kuće spaljene, pa je pitam kako se vratila u spaljenu kuću svoga oca. Eto to je pitanje.

SUDIJA MEJ: Da li razumete pitanje? Ako ne razumete pitanje, gospođo Silja, jednostavno recite da ne razumete i onda će optuženi morati da vam objasni pitanje. Ako razumete pitanje, onda odgovorite na njega najbolje kako možete.

SVEDOK SILJA: Rekla sam da su 14. aprila 1999. godine spaljene sve kuće.

SUDIJA MEJ: Ja mislim da vas on pita za jedan raniji period. Gospodine Miloševiću, ako želite da dobijete odgovor na pitanje, morate da pojasnite to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste se vratili u kuću svoga oca?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nakon NATO bombardovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači posle rata, a za vreme rata, kada ste se vratili u kuću svog oca?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Tokom rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad?

SUDIJA MEJ: Dajte da pokušamo ovo da pojasnimo. Vi ste otišli iz sela u Đakovicu u julu 1998. godine i onda, kako sam ja to shvatio, 5. aprila ste se vratili u selo.

SVEDOK SILJA: Da.

SUDIJA MEJ: A onda ste posle toga proterani. Dakle, da li su se stvari tako razvijale?

SVEDOK SILJA: Da.

SUDIJA MEJ: Mislim da je ono na šta se ukazuje sledeće: da ste rekli da je u toj ranijoj prilici, u julu, došlo do toga da su Srbi spalili kuće i mislim da je rečeno da su sve kuće spaljene. Sudija Kvon (Kwon) me ljubazno na to podseća. E sada, suština je u sledećem: ako je rečeno da su u julu Srbi spalili sve kuće, kako ste vi mogli tog aprila da se vratite u kuću svog oca u tom selu. Da li shvatate na šta se ukazuje? Možda možete da odgovorite na to pitanje?

SVEDOK SILJA: Da. 1998. godine u julu spaljene su neke kuće, a 14. aprila 1999. spaljene su sve kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je kuća vašeg oca bila među onima koje su spaljene u julu 1998. godine?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nije bila spaljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste Đakovicu napustili zbog bombardovanja, je li to tačno?.

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne, zbog vaše policije i vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate bombardovanja Đakovice?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možete da kažete je li bilo masovno bombardovanje Đakovice?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Gađani su samo vojni ciljevi, nisu bombardovane kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tako je došlo do razaranja i požara, da li se sećate tog bombardovanja?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da, ali ne znam kog je to datuma bilo, čula sam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je tada razoreno i izbio požar od eksplozije na 28 stambenih objekata i prodajnih objekata u centru Đakovice?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su tada, na primer, poginuli Avni Ferizi (Avni Ferizi) i Šefčet Pruti (Shefqet Pruthi), u tom bombardovanju baš u centru grada, Albanci, obojica iz Đakovice, je l' se sećate njihove pogibije? A da li se sećate koliko je žrtava ostalo pod ruševinama od tog bombardovanja.?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Jedine žrtve su bile žrtve vojske i policije koja je ulazila u kuće i ubijala ljude. To je ono šta sam ja čula, nisam čula za žrtve bombardovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam shvatio da ste maločas rekli da ste čuli za te žrtve od bombardovanja centra grada?

SUDIJA MEJ: Ona vam je dala odgovor. Jasno je da je to sporno ko je odgovoran i to je nešto čime ćemo mi morati da se pozabavimo. Ona nije bila tamo u to vreme, ona nije bila u centru grada. Prema tome, ona može samo da vam da ograničeno svedočenje o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Đakovica nije Njujork (New York) pa da neko nije bio u centru grada, ako se bombarduje centar grada, onda nema stanovnika Đakovice koji to ne zna.

SUDIJA MEJ: Molim vas, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi u izjavi, izgleda da se dobro razumete u naoružanje, jer na strani 2 izjave od 5. sep-

tembra 2001. godine navodite da je Vojska Jugoslavije bila naoružana automatskim oružjem tipa "gulinov" (Gulinov). Kakvo je to oružje? Vrlo specifično oružje? Objasnite, molim vas?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ja sam videla samo nekoliko, nisam, u stvari, videla vlastitim očima, videla sam samo automatsko oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko vam je rekao da navedete ovo oružje tačno po imenu kao što ste naveli?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Molim vas, pojasnite mi pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitam vas, dakle, pošto tvrdite da su imali automatsko oružje tipa "gulinov", a vi kažete da samo znate da je bilo automatsko, ko vam je rekao da se to oružje tako zove, da tako izjavite? Pošto vi očigledno to ne znate, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ja nisam pominjala "gulinove", ja ne znam šta je to, i ja o tome nisam govorila u svojoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dovoljno je onda to što kažete, a recite, ako ste posmatrali sa razdaljine od 300 metara, da li ste vi mogli da prepoznate neko oružje?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Samo kada je grad Đakovica goreo, videli smo vatru, videli smo plamen, ali mi smo znali da kuće nisu paljene "gulinovima", već nekim malim topovima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj plamen ste videli posle bombardovanja, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Počele su kada je počelo bombardovanje. Srbi su počeli da deluju kad je počelo bombardovanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, da li ste vi držali u ruci to oružje nekad?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nikada nisam u rukama držala automatsko oružje, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste bilo kakvo oružje držali u ruci?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne, ne.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, gde se spominje to šta vi iznose, to "gulinov", automatsko oružje?

TUŽILAC ROMANO: Časni Sude, to je na strani 2.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak.

TUŽILAC ROMANO: To je na strani 2 pri dnu strane druge izjave od 5. oktobra 2001.godine. Dakle, druge izjave. U sedmom paragrafu...

SUDIJA MEJ: To je u verziji na engleskom.

prevodioci: Gospođica Romano nije uključila mikrofon. Da.

TUŽILAC ROMANO: Piše "Napad je počeo..."

SUDIJA MEJ: Da, našao sam.

TUŽILAC ROMANO: To piše u tom paragrafu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li da nastavim, gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U toj izjavi od 5. oktobra 2001. godine, navodite da ste 6. aprila iz Đakovice krenuli pešice ka svom selu i da vas je bilo 15 osoba u grupi. Jeste tako rekli?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li to znači da ste vi tada prvi put došli u selo posle napuštanja sela 1998. godine i koliko je ljudi tada bilo u selu?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Kada smo se vratili u svoje selo i kada su se vratili u druga sela, bilo je prilično ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo je i drugih tamo. To znači kuće nisu bile spaljene, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: U drugim selima oko našeg.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vaše nije spaljeno, je li? Samo druga sela oko vašeg?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Sva sela su spaljena 14. aprila 1999. godine, sve je spaljeno. Nije bilo nijedne kuće koja nije bila spaljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako onda objašnjavate da je u selu sve spaljeno, sad kažete sva sela spaljena, sve je spaljeno, je li tako, a da ste vi napravili kolonu od 25 do 30 traktora sa prikolicama, gde je na svakom traktoru bilo više od 20 ljudi i tako dalje? Odakle ta kolona i ako je sve bilo spaljeno? Traktori, prikolice, znači kuće su spaljivane, a traktori nisu?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Dozvolite da svedok odgovori. Molim vas, odgovorite na to pitanje: da li su traktori spaljeni?

SVEDOK SILJA: Ne, traktori nisu bili spaljeni, u selima Meja i Dobroš bilo je traktora koji nisu bili spaljeni. Ja nisam rekla da su svi traktori spaljeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači, ako ja razumem i onda postavljam pitanje da li to znači kuće spaljivane, a traktori nisu dirani, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Navodite da su ljudi stavljali stvari na traktore. Ako su im kuće bile spaljene, odakle im stvari?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Sve šta smo mi stavljali na traktore bili su ljudi, bili su članovi naših porodica. Mi nismo imali nikakvih stvari nikakve imovine da poneseo i stavljali smo neke stvari iz nespaljenih kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a molim vas na strani 4 izjave od 2001. godine navodite da je kolona traktora bila dugačka 15 kilometara. Je li to tačno?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Otprilike toliko. Svi seljani iz opštine Đakovica bili su u toj dolini. Prema tome, to je bila prilično duga kolona, to su bili iz sela Dobroš i Meja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači ako je to 15 kilometara, čelo kolone je već bilo u Đakovici, a kraj još nije izašao iz svojih dvorišta u okolnim selima, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nije. To je bio jako dugačak konvoj, onoliko dug koliko sam rekla. Bilo je jako puno ljudi u tom konvoju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi gde ste se vi nalazili u toj koloni: na čelu kolone, na kraju kolone, u sredini, gde ste bili?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Bila sam pri kraju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pri kraju kolone?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne na samom kraju, ali pri kraju. Negde u drugoj polovini kolone.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na osnovu čega ste ocenili da je kolona dugačka 15 kilometara, ako ste bili na njenom kraju, ako ste se uključili na samom kraju?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Čekali smo da prvi deo kolone krene i prođe nas, a mi smo se onda pridružili pri kraju, tako da su druga sela prva krenula. Mi smo njih videli kako su prolazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, pošto kažete da vas je policija sve vreme sprovođila, da li to znači da su policajci išli uporedo sa kolonom celom dužinom od 15 kilometara? Koliko je policajaca bilo?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Bilo ih je prilično. Vi to bolje znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, samo da preciziramo, 14. aprila 1999. godine. Je li to tačno ili nije?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vaše vreme se približava kraju, vi ste imali na raspolaganju oko 45 minuta. Ako želite da je pitate o tome šta se dešavalo na mostu, treba da to uradite sada, jer vam je ostalo još pet minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o mostu kod Bistražina, je li tako?

SUDIJA MEJ: Da, most koji se pominje ovde. Izvolite, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da pogledate ove fotografije? Ovde se vide bombardovani traktori, ugljenisana tela, ljudi u njima.

SUDIJA MEJ: Molim da nam poslužitelj pokaže fotografije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu to te scene?

SUDIJA MEJ: Imamo još jednu fotografiju. Da vidimo i tu. Da li prepoznajete to?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ugljenisana grupa ljudi i tako dalje. Dobro, sad mi odgovorite, molim vas, je li to bilo bombardovanje NATO pakta?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Tamo je prošlo mnogo ljudi, a nakon toga su prošli još neki avioni. Ja ne znam da li je to bio

NATO ili ne. Tamo je bila vojska, zaustavljeni smo i prisiljeni da siđemo sa traktora.

SUDIJA MEJ: Jesmo li gotovi sa tim fotografijama? Želite li još nešto da pitate? Da li prepoznajete ovu scenu, gospođo?

SVEDOK SILJA: Mnogo ljudi je tamo povređeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na koji deo kolone su bačene te tri bombe, te bombe za koje vi kažete da je bile tri bombe? Na koji deo kolone: na kraj, sredinu, početak?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Jedna na početku, ja to nisam vide-la, to je bilo na udaljenosti od nekih 50 metara kada je pala bomba iz aviona i tamo je povređeno nekih 30 ljudi. 30 ljudi je bilo na traktoru. To je bio mali napad. Kad je NATO napadao, onda se cela zemlja zatresla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li mogu da razumem da je pogođen početak kolone, je li tako?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Čelo kolone i negde ponovo druga polovina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, vi ste se kretali ka svojim kućama, je li tako? Kolona se kretala ka svojim kućama?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Možete li ponovo da postavite pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kom smeru se kretala ta kolona?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Prema Albaniji, 14., prema Albaniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je, pošto ste kazali da je tako duga kolona, sve su bili traktori, mnogo seljaka na traktoru, dece i tako dalje, da li je bilo iz velike daljine vidljivo da se radi o civilima, o seljacima, o deci? Bilo je i konjskih zaprega, je li tako, u koloni?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li se sećate koliko su puta avioni bombardovali tu kolonu?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Na oko sedam mesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite, molim vas, zašto ste izjavili da ste videli oznake jugoslovenskog ratnog vazduhoplovstva na avionima, ko vam je rekao da to kažete?

SUDIJA MEJ: Da li vam je iko rekao da to kažete?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Ne. Ja sam videla avione zato jer su bili veoma nisko. Avione NATO pakta smo jedva mogli da vidimo zato što su oni leteli veoma visoko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi tvrdite da ste svojim očima videli oznake na avionima, naše oznake na avionima, je l' to vi tvrdite?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako ste te oznake videli? Opišite mi to šta ste videli?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Jugoslovenska zastava, trobojka. Crvena, bela i plava. To je i bio ceo plan optuženog da napravi nešto tako, a onda da okrivi NATO.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro, mislim, sad ste vi to konačno otkrili, a da li vam je možda poznato, možda ako ste nekad slušali radio, televiziju, štampu, čitali posle toga, da je NATO priznao da je on bombardovao to mesto, da je priznao odgovornost za bombardovanje i navodno izrazio žaljenje zbog greški zbog kojih je došlo? Da li znate to?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Možda je NATO bombardovao na početku, ali ne tamo gde smo mi bili, ne naše mesto. I ne dugo. To je trajalo jedva pet minuta.

SUDIJA MEJ: Sada je na redu vaše poslednje pitanje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa želim da mi odgovorite, zato što niste mogli da vidite jugoslovenske avione i pošto je opšte poznato ko je to uradio, ko vam je rekao da izjavite kako ste videli jugoslovenske avione? Ko vam je to ...

SUDIJA MEJ: Ona je na to pitanje već odgovorila. Rekla je da joj to niko nije rekao. Rekla je da je ona to videla, to je njen iskaz. Dakle, nema smisla da se o tome dalje svađamo. Gospodine Vladimirov (Wladimiroff), imate li vi pitanja?

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: Ne.

SUDIJA MEJ: Gospođice Romano?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ROMANO

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Samo jedna stvar, časni Sude. 25. marta 1999. godine, šta se dogodilo u centru grada i u području stare pijace?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Te noći kad je započelo bombardovanje NATO, celo područje stare pijace u Đakovici je spaljeno. Oni su počeli da ubijaju ljude. Mi smo bili sa jedne strane, mi smo bili u Čabratu i videli smo kako kuće gore, videli smo kako oni pljačkaju televizore i druge aparate, a ljudi su nam rekli takođe da oni ubijaju. Tada su oni ubili doktora Izeta Himu (Izet Hima), najstarijeg doktora u Đakovici.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Koliko ste daleko bili od centra, od starog grada?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Mi smo bili na ivici grada, ali stara pijaca je bila prilično blizu, gledano vazdušnom linijom, nekih 200 metara.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste vi sa te udaljenosti, od 200 metara, mogli da vidite ko je palio kuće?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Nismo videli te noći, ali videli smo ih sledećeg dana, jer su oni i sledećeg dana palili kuće. Obično bi pucali na kuću, a onda bi iz kuće odjednom izbio plamen.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A ko su to "oni"?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Srbi.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Policija, vojska?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Građani i policija.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Na koji su način to oni palili? Da li su se koristili nekim aparatom, nekim oružjem?

SVEDOK SILJA – ODGOVOR: Puškama. Ne znam šta su to imali u tim puškama, ali oni bi pucali na neku kuću i kuća bi se onda zapalila.

TUŽILAC ROMANO: Hvala vam. Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Ovim je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete.

SVEDOK SILJA: Hvala i vama.

SUDIJA MEJ: Pre nego što pozovemo sledećeg svedoka, mislim da i gospodin Vladimirov nešto želi da kaže, a isto tako, ja imam dve stvari. Pre svega, svedok K-32, razmotrili smo zahtev za zaštitne mere i taj ćemo zahtev da odobrimo. Znači odobravamo pseudonim i, čini mi se, iskrivljenje lika. Zar ne?

TUŽILAC ROMANO: Da.

SUDIJA MEJ: Sledeća stvar je odluka o prihvatljivosti izjave Marjana Krasnićija (Marjan Krasniqi) po Pravilu 92bis. Pretresno veće prihvata tu izjavu prema ovom pravilu, ta se izjava ne odnosi na

dela ili ponašanja optuženog, kumulativne je prirode, odnosi se na incidente o kojima smo čuli i druge iskaze. Pretresno veće neće da traži da taj svedok dođe na unakrsno ispitivanje. Optuženi sada kaže da želi da ispita svedoka, ali na njegov zahtev ta izjava uopšte ušla u dokazni materijal. Taj zahtev doveo je do toga da Tužilaštvo postavi svoj zahtev. Optuženi nije smatrao da je unakrsno ispitivanje nužno tada kada je podneo svoj zahtev i jednostavno samo zato što je Tužilaštvo tražilo da se ta izjava uvrsti po Pravilu 92bis, nema razloga da se sada unakrsno ispituje. Rekavši to, valja naglasiti da će Pretresno veće da uzme u obzir ceo sadržaj izjave, a to uključuje i delove oslobađajuće prirode. Originalni broj izjave, a to je D23, ćemo da poništimo, to je bila oznaka za identifikaciju i toj ćemo izjavi sada da damo novi dokazni broj. Molim da sekretar to učini.

sekretar: Samo momenat. Dokazni broj Tužilaštva broj 271.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam ukazao na njegovu izjavu zato što je ona kontradiktorna sa onim šta se tvrdilo, jer je iz njegove izjave vidljivo da je zločin počinila lokalna kriminalna grupa, ali to što sam ukazao na kontradiktornost ne vidim da može da bude razlog da se taj tužilački svedok ovde unakrsno ne ispita. Bez obzira što sam ukazao...

SUDIJA MEJ: Mi smo o tome doneli odluku. Upravo ste me čuli kako čitam odluku, prema tome nema smisla da se o tome dalje svađate. Isto tako čuli ste me kada sam rekao da ćemo da uzme-mo u obzir ceo sadržaj izjave, uključujući i delove oslobađajuće prirode i podsećam vas da smo izjavu uvrstili na vaš zahtev. Prema tome, sve smo to uzeli u obzir i doneli smo našu odluku. Dakle, izjava je u spisu i vi možete da je koristite. A sada, gospodine Rajnefeld (Ryneveld), jesmo li spremni za sledećeg svedoka? Izvinjavam se, gospodine Vladimirov, izvolite.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: Ima jedno pitanje koje sam želeo ovde da spomenem, a tiče se svedoka Karleuše koji će da svedoči danas ili sutra. Možda ste primetili da je dokument koji je podnet u vezi sa tim svedokom poverljiv, tako da ne znam da li o tome mogu da govorim na otvorenoj sednici.

SUDIJA MEJ: Ja mislim da neće da bude zahteva za poverljivost ili za zaštitne mere, barem koliko ja znam.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: U redu, ja ću onda pokušati to da obradim na najkraći mogući način. Verovatno se sećate dodataka izjave ovog svedoka. Tu su dva novinska članka i dva saopštenja sa štampu i izvestan broj razgovora koje je radna grupa obavila sa, otprilike, 21, odnosno 22 svedoka. Tu je i izvestan broj fotografija. Ja nemam nikakvih problema sa fotografijama i sa saopštenjima za štampu, jer pretpostavljam da će optuženi o tome moći da unakrsno ispituje svedoka. Međutim, imam problem sa novinskim člancima. Mislim da to nije u skladu sa politikom ovog Pretresnog veća da se mišljenja novinara prihvataju kao dokazi. Prema tome, mi se tome protivimo, ulažemo prigovor. Međutim, želeo bih takođe bliže da vam objasnim zašto imamo poteškoće sa izvesnim brojem razgovora koje je obavila radna grupa. Možda ste već primetili da te izjave, da sve izjave nisu autorizovane. Postoje potpisi na prvim stranicama, ali to ne važi za cele izjave. Meni se čini da se tu radi o sažecima koje su sačinili istražitelji. U stvari, dozvolite mi da to preformulišem. Dakle, to su dokumenti koje Sud ne bi smeo da prihvati u spis ukoliko Tužilaštvo bude nastojalo da ih uvrsti u spis, a koliko sam ja shvatio, oni to žele. Te izjave se ne mogu kvalifikovati kao one Pravilu 92bis, jer, kao što sam već rekao, te izjave nisu potpisane, niti će optuženi da bude u stanju da unakrsno ispita te svedoke, kada bi se te izjave ponudile po Pravilu 92bis. Prema tome, mi smatramo da ne bi bilo pravedno prema njemu da se Tužilaštvu dozvoli da se te izjave uvrste u spis. Sada možemo da učinimo dve stvari: mogli bismo detaljno da iznosimo argumente o tome kada svedok ova-mo dođe, a mogli bismo da podnesemo i pisani podnesak o tom

pitanju. Recite mi šta vi više volite, a ja sam samo želeo da vas upozorim na taj problem.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vladimirov, čuli smo vaš prigovor, mislim da bi bilo praktičnije da to sve obavimo usmeno. Tužilaštvo sada zna za vaš prigovor i mi znamo. Prema tome, moći ćemo to da razmotrimo, a kada za to dođe vreme, možemo da čujemo i sve vaše argumente.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: U redu. Hvala.

TUŽILAC RAJNEFELD: Predlažem da sada pozovemo svedoka K-32. Pre nego što on uđe u sudnicu, imajući u vidu vašu odluku o zaštitnim merama...

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld, upravo mi je rečeno da bi bilo praktičnije kada bismo sada počeli sa pauzom, da se pripremi sudnica.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da upravo sam to hteo da kažem. Imajući u vidu zaštitne mere, on mora, naime, da uđe u sudnicu...

SUDIJA MEJ: U redu. Idemo sada na pauzu od 20 minuta i nastavićemo sednicu u 10.40.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite. Neka svedok položi zakletvu.

SVEDOK K-32: Svečano se zaklinjem da ću govoriti istini, samo istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Prvo molim sudskog poslužitelja da ovaj papir da svedoku, a ovo su i kopije za sekretara. Gospodine, nemojte sada ništa da kažete, pogledajte ovaj komad papira i recite nam da li na tom papiru vidite vaše ime i vaš datum rođenja i broj K-32? Da li je to vaše ime i datum rođenja? Da ili ne? Da li svedok čuje prevod, da li je na pravilnom kanalu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li me čujete sada? Dakle, pogledajte taj komad papira koji ste upravo dobili. Na njemu su ime, datum rođenja i broj K-32. Recite nam da li je to vaše ime i datum rođenja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala. Ne znam da li je to potrebno da se označi kao dokazni predmet? Mislim da smo to u prošlosti označavali.

sekretar: Ovo će da bude dokazni broj Tužilaštva 272, pod pečatom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Gospodine, da li ste vi 26. aprila 2002. godine dali izjavu istražitelju Međunarodnog krivičnog suda?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A da li ste zatim 8. jula, dakle ovog meseca 2002. godine, jednog drugog istražitelja, gospodina Džonatana Sača (Jonathan Sutch) odveli na mesto o kom ste govorili u svojoj prvoj izjavi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li ste tom prilikom saznali imena nekih od sela i lokaliteta koja vam nisu bila poznata u vre-

me kad ste dali izjavu? Da li ste nakon toga 15. jula ove godine, dakle pre dva dana, imali priliku da pregledate svoju raniju izjavu i da u nju unesete neke ispravke i dodatke?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I konačno, jeste li nakon toga na moj zahtev, uz pomoć osoblja Međunarodnog suda, nacrtali jednu kartu koja pokazuje područja o kojima ćete da govorite u vašem iskazu? Časni Sude, ovde imamo kopije, molim da se to pokaže svedoku. Pogledajte na brzinu ovu kartu i recite nam da li mali zeleni kružići na karti pokazuju područja koja vi spominjete u vašoj izjavi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pokazuju sve.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala. Molim da se to sada označi kao dokazni broj, a onda ćemo da se služimo tom kartom tokom iskaza.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 273.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Gospodine K-32, vama je 26 godina, vi ste Musliman iz Crne Gore. Da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je tačno da ste započeli da služite vojni rok u Vojsci Jugoslavije u martu 1998. godine?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, tačno je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A 10. juna 1998. godine, poslali ste u Prizren na Kosovo i tamo ste radili u vojsci kao vozač u pozadinskom odelenju i nakon nekog vremena, na kraju ste pridružili jednoj borbenoj grupi u selu Damjane (Damjan), u kom su u to vreme još živeli civili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, na osnovu vaših saznanja kao vozač u tom području, recite nam prvo šta ste vi tačno radili kao vozač? Šta ste prevozili i kuda?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Raznosio sam hranu vojsci koja je bila na terenu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio da ste vi razvozili hranu raznim borbenim grupama u tom kraju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pretpostavljam da ste rekli "da". Koliko borbenih grupa je bilo u tom kraju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pet.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li znate ko je bio komandant tih pet grupa?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pukovnik Božidar Delić.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je svaka od tih borbenih grupa imala svog komandira ili komandanta koji je komandovao tom konkretnom borbenom grupom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A vaša grupa, ko je bio komandant ili komandir vaše borbene grupe?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Većinom su bili potpukovnici kojima je Božidar komandovao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kad kažete "Božidar", mislite na Delića? U kojoj borbenoj grupi ste vi bili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U borbenoj grupi broj 2.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko vojnika je bilo u vašoj borbenoj grupi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Od 150 do 190 vojnika, to se menjalo. Od 150 do 190.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate da li je vaša borbeno-grupa imala neku vojnu opremu na raspolaganju i ako jeste, vrlo kratko nam recite koja vrsta opreme je bila na raspolaganju toj grupi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Imala je dva tenka, četiri haubice i jedan broj motornih vozila za prevoz vojske i za vojskine potrebe.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Nedugo nakon rekli ste nam da ste bili premešteni u Damjane. Kad ste došli u Damjane, da li se tada nešto dogodilo? Da li ste videli da tamo stiže pukovnik Delić?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Video sam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vam je poznato šta se dogodilo po njegovom dolasku?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Poznato je, po njegovom dolasku dobili smo naređenje da civili izađu iz kuća, da ih uopšte tu nema.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako to da vi znate za to naređenje? Jeste li vi to lično čuli ili vam je to neko drugi rekao?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam čuo lično, ali vojnik koji je bio sa mnom, on mi je to ispričao i on je to čuo lično.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta su onda vojnici učinili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Vojnici su, pod naredbom svojih komandira, išli sa njima od kuće do kuće i naređivali da izađu iz kuće civili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su to oni i učinili? Koliko brzo su civili poslušali naređenje da moraju otići?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bilo je naređenje u toku dana da ih nema tu, oni su napustili kuće za tri sata, možda kasnije.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se sećate šta im je rečeno, u koje doba dana treba da odu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U toku dana do podne, pošto smo mi došli ujutro, što brže da izađu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sledećeg dana, da li je bilo civila koji su ostali u Damjanima, koliko je vama poznato?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije ostalo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su civili poneli bilo šta sa sobom ako su išta poneli, ili su ostavili iza sebe, kada su vojnici koji su bili sa vama rekli tim civilima da moraju da idu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Poneli su samo lične stvari, a drugo, vojska je rekla kako neće ništa dirati njima, slobodno nek ostave i oni su samo uzeli lične stvari.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je iza njih ostalo vozila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ostalo je vozila.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se desilo s tim vozilima kada su civili otišli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Vojska Jugoslavije je uzela za potrebe vojske.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je vojska održala svoje obećanje civilima da neće dirati njihovu imovinu? Šta se desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ono šta su rekli civilima, to nije ispunjeno, da neće dirati stvari njihove i da neće kuće dirati, a oni su to uradili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, kada su civili otišli, šta je preduzeto, ako je išta preduzeto, da bi se to područje obezbedilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Prvo smo blokirali puteve, stavili rampe na puteve i nije mogao niko više da uđe u to selo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je iko pokušao da uđe?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pokušali su neki, ali nisu dali da uđu. Bili su dolazili da uzmu svoje stvari neke, ali nisu, nije dala vojska.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se sa njima desilo, ako im se išta desilo, kada su pokušavali da se vrate da uđu u selo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Imalo je malo maltretiranja od strane vojske nad njima, i tako nekih sličnih stvari imalo. I oni su morali da se vrate.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ranije ste nam govorili o tome da vojska nije održala svoja obećanja da neće dirati stvari koje su pripadale civilima. Da li znate šta se desilo sa stvarima koje su bile u kućama ili u kući?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Većina stvari je odneti. Odneta su televizori, radio i one, tehnika ona i neke stvari iz kuće, uzeo bi po neki oficir i poneo kući. To sam lično video.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su civili ostavili iza sebe svoju stoku?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesu. Ostavili su svoju stoku.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se desilo sa stokom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa većina je bilo ovaca. Vojnici su ih uzeli za sebe pa bi njih jeli.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde su vojnici živeli dok su bili u tom selu Damjane?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U kućama, u civilnim kućama koje smo mi isterali.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Shvatam. Sada bih želeo da se pozabavimo periodom između 1. i 3. avgusta 1998. godine. Da li ste znali za operaciju čišćenja koja se odvijala u to vreme?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesam znao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se sećate jednog mesta na putu od Đakovice prema Klini (Kline)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, šta se desilo na tom putu između Đakovice i Kline, između 1. i 3. avgusta? Možete li da nam kažete kako da ste vi bili na tom putu, šta ste radili i šta se konkretno desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bilo je jako velika kolona vojske koja je išla da pomogne policiji. Mi smo išli da im pomognemo. Prvo selo gde smo došli, tu smo stali. Pukovnik Božidar Delić je naredio jednom tenkisti da okrene tenk prema kući jednoj. To je prvo selo što smo naišli i naredio da gađa u kuću. To sam lično video i čuo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Doći ćemo na to za trenutak. Želim samo da se malo vratimo. Časni Sude, ja sam na paragrafu 5 i 6 ovog rezimea. Na putu prema tom selu koje pominjete, da li se sećate da ste u jednom trenutku dostavljali vodu vojnicima i da je došlo do jednog incidenta u kukuruzištu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Došlo je do incidenta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Prvo nam opišite taj incident.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kad sam došao vodu da donesem vojnicima, oni su izašli iz šume, neki vojnici, tu dosta sam imao drugova. Video sam pet do šest metara dva mrtvaka, to su bili Albanci i pitao sam jednog od drugova šta je bilo to, kaže "našli smo ih u kukuruzu žive, pa smo ih ispitali neke stvari i ubili smo ih".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jeste li videli tela?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesam, video sam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste приметili bilo kakve rane na tim telima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nemaju uši i potiljak su gađali pištoljem.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste mogli da zaključite da li je reč o ubistvu koje se upravo desilo ili o nečemu šta se desilo pre izvesnog vremena?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Upravo je bilo ubistvo pre dolaska mog. Nije bilo baš puno vremena, oni su odmah, ja mislim najmanje pola sata pre nego što sam ja došao, ubijeni.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste znali zašto su vaši prijatelji, odnosno zašto su vojnici ubili tu dvojicu ljudi? Da li su vam išta rekli o tome?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Navodno da su im ta dva Albanca kazala da ima gore nekakav rov po 250 metara i da ima još ljudi gore koji su naoružani. Ja u to nisam poverovao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Nakon što su oni vojnicima rekli tu informaciju, ovi su ih ubili. Da li ste to tako shvatili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Odmah. To mi je kazao vojnik koji je to video.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste saznali da li je bilo ikakve bitke koja bi dovela do ovog incidenta, da li je došlo do razmene vatre?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam to shvatio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U svakom slučaju, koliko sam shvatio, vi ste bili tamo i došao je auto i odvezao ta tela, je li to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, pre nego što sam vas zamolio da se vratimo da nam ispričate o ovom događaju, vi ste počeli da nam pričate o tome kako je pukovnik Delić zastavio vojnike ispred jednog sela i rekao jednom tenkisti šta da

uradi. Prvo nam recite da li znate, otprilike, gde se nalazilo to selo i da li znate ime tog sela? Da li ga sada znate? Možda biste mogli da pogledate kartu. Molim da se taj dokazni predmet stavi na raspolaganje svedoku. Da li vidite kartu pred sobom? Leva margina...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Vidim, da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vidite ime sela u kojem je došlo do tog incidenta?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koje je to selo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Selo Medvece (Medvec).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, da li se to selo piše Medvece, odnosno Meće (Meqe), zavisno od toga da li je ime na srpskom ili albanskom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bilo je...

SUDIJA MEJ: Mislim da ima slovo "d"...

TUŽILAC RAJNEFELD: Izvinjavam se. Možda...

SUDIJA MEJ: Gledam na mapi gde je to selo.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Napisano je na albanskom i na srpskom, mislim.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U pravu ste, časni Sude. Ja vidim da na karti ima Medvece i ima Meće i to je u krajnjem levom kvadratu ove karte. Dakle, o kom selu govorite, gospodine? Možda biste mogli da pokažete na grafoskopu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Već sam pokazao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Svedok jeste pokazivao na zeleni krug u gornjem levom kvadratu ove karte, a to je mesto koje se zove Meće. Hvala, gospodine. Šta se desilo kada ste stigli u to selo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Stali smo na jednom mestu, selo je bilo preko 300 metara od nas. Božidar Delić je izašao iz svog auta, naredio da stanemo svi, došao do tenka, sačekao par minuta i naredio mu da opali jednu granatu u kuću koja se vidi tamo, što je tenk i uradio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se onda desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tu se trenutno nije dešavalo. Onda je sačekao još par minuta i naredio još jedanput da opali, još jednom. Onda su počeli civili, većinom žene i deca da beže iz kuća prema šumama, tamo iza kuća što su bili i onda je naredio da pešadija krene prema kućama, da počne sa operacijom. To sam čuo kako je naredio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada kažete da počne sa operacijama, da li im je on rekao šta treba da urade?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da počnu sa čišćenjem, to se podrazumeva.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako ste vi shvatili to naređenje i šta je to značilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam shvatio da treba da se idu da se ubiju teroristi i nisam baš shvatio da li i civili, uglavnom rečeno je da idu da počnu da čiste, jer nama ništa nisu kazivali, baš ono konkretno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, da li su vojnici to i uradili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, uradili su, krenuli su u operaciju istog momenta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se, zatim, desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Mi smo nastavili put dalje, a ta vojska je krenula tim putem prema selima, prema drugim selima...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko daleko ste stigli pre nego što ste došli do sledećeg sela?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja mislim oko pet do šest kilometara, tako nešto.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Časni Sude, severno od poslednjeg zelenog kruga u kom je mesto Meće, videćete da se nalaze dva sela severno od tog mesta. Molim da se pred svedoka ponovo stavi karta i da se i tamo ostavi, jer ćemo ponovo da je gledamo. Gospodine, rekli ste nakon nekoliko kilometara, da li vidite kartu, pogledajte na samu kartu, a ne na ekran, jer je teško da se čita sa ekrana, da li znate ime sela koje je bilo sledeće na putu koje ste videli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam dobro zapamtio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Niste ga zapamtili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pre Rakovine (Rakovine) je bilo neko malo selo, nego nisam baš zapamtio, tu smo zatekli policiju, civilnu. Imalo je onih posebnih jedinica, PJP se zvala. Oni su već palili kuće tu kad smo mi došli. Kuće su gorele, to sam lično video.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Izvolite, nastavite.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Video sam kako iznosi stvari, većinom je bio alat, alat i tako nešto slično.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: 8. jula kada ste otišli sa istražiteljem Sačem u to područje, da li ste tada shvatili da je selo koje ste opisivali, selo Rakovina? Da li vas to podseća na to ili niste u stanju da nam to kažete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To me podseća. Da, to je selo Rakovina.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Da li se nešto desilo dok ste bili u tom konkretnom području u narednih nekoliko dana i ako se desilo, šta se desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Mi smo u selu Rakovina prespavali dve noći. Zadnji dan je bila neka pucnjava posle podne. Ja nisam znao ko puca. Nije se uopšte ni videlo. Uglavnom, svi smo mi pucali u jednom mestu. Bilo je jedno brdo i svi smo u njega pucali, a video nisam ko je gore.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada kažete "mi", da li mislite i na Posebne jedinice policije i na borbene grupe Vojske Jugoslavije, ili samo na vašu jedinicu? Na šta mislite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: I policija i vojska, zajedno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I svi ste delovali zajedno u to konkretno vreme? Da li nam to kažete? Gospodine, hteo bih da vrlo brzo pređemo kroz sledeće područje. Ja predlažem, časnici Sude, da vodim svedoka kroz taj deo svedočenja. Koliko sam shvatio, vi ste posle tog konkretnog događaja otišli na odsustvo kući, nakon 3. avgusta ste se vratili kući u Crnu Goru i tamo ste ostali neko vreme. Da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Vi ste posle kratkog odsustva trebali da se vratite, ali ste odlučili da se ne vratite u vojsku i ostali ste tamo do 21. novembra kada se nešto desilo. Šta se desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Desilo se da je VJ došla za mene. Došlo je oko 15 vojnika za mene, u 4.00 i prebačen sam za Niš u zatvor. Iz Niša su me prebacili, bio sam u Nišu 20 dana u Vojno-istražnom zatvoru, odatle su me prebacili, tražio sam, morao sam da idem, da tražim da me prebace u istu jedinicu gde sam i bio. To su i uradili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio, nakon izvesnih pregovora kojima je pomogao vaš otac i lokalni

političari, vi ste pušteni uslovno iz tog vojnog zatvora i poslani ste ponovo na dužnost kao vozač, ali u jednu drugu borbenu jedinicu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, poslat sam u istu borbenu jedinicu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, izvinjavam se. Dakle, ista borbena jedinica i to je bilo ponovo u Prizrenu, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Izvinjavam se, poslat sam ponovo u moju kasarnu, to ja podrazumevam u jedinicu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. To je bila moja greška. Ja sam vas pogrešno vodio. U svakom slučaju, vi ste izašli iz zatvora, vratili ste se ponovo na dužnost kao vozač u kasarnu u Prizren, u istu borbenu jedinicu, je li to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Idemo sada dalje, do sredine marta 1999. godine. Da li ste znali da je u toku ofanziva na selo po imenu Ješkovo (Jeshkove)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam znao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ja sam možda pogrešno formulisao pitanje? Da li se nešto desilo u vezi sa tim selom Ješkovo, ili Ješkove?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tu smo dobili uzbunu i otišli u nekom pravcu, prema Dragašu (Dragash). Nisu nam kazali gde idemo, samo znam da je jedno selo koje, bilo je 1.000 vojnika i 300 policajaca ukupno svega koji je to sve opkoljavao i navodno da je to selo imalo terorista.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste videli, da li je Delić bio prisutan tokom te konkretne operacije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bio je prisutan.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam kažete gde ste se vi nalazili u odnosu na njega, da li ste bilo šta videli ili čuli i ako jeste, šta, a što biste mogli da kažete sada Sudu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Delića sam video kada sam ulazio u selo, baš u selo i video sam ga, bio je blizu mene, ja mislim da je bio oko 20-30 metara i rekao da dok smo ulazili u selo, da nikoga ne ostavljamo živoga.

SUDIJA MEJ: To nije sasvim jasno, možete li da nam to pojasnite?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Svakako hoću. Sad ćemo da se vratimo na trenutak. Da li ste se vi nalazili u blizini komandanta vaše konkretne borbene grupe u jednom trenutku?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U jednom trenutku, pred kraj operacije, a bio sam u blizini mog ličnog komandanta, komandira čete koji je slušao njegova naređenja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako je on primao ta naređenja? Da li je imao radio?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Imao je radio stanicu sa sobom. Morao je da ima svaki komandir čete radio stanicu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Tom konkretnom prilikom, da li ste vi bili dovoljno blizu svog komandira, komandira svoje jedinice, da biste mogli da čujete ono šta se prenosilo tim radijom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bio sam blizu, jako blizu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste čuli da je nešto rečeno preko radio-stanice vašeg komandira?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, čuo sam, čuo sam kako je rekao...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta ste čuli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Rekao je preko radio-stanice, dobro sam čuo njegov glas, "spremite se za koji minut".

SUDIJA MEJ: Možete li malo da pojasnite ko je govorio?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To bi bilo moje sledeće pitanje. Čiji glas ste čuli preko radija?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Čuo sam glas Božidara Delića, komandanta te operacije.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A šta ste čuli da je on rekao preko radio-stanice?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Rekao je: "Spremite se, za koji minut počinje paljba." I onda smo čekali naređenje kad on izda da počnemo, a naređenje je bilo kad tenk ispali granatu i kad stigne u selo, kad stigne granata u selo. To je bilo kao lozinka.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste čuli naređenje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Čuo sam naređenje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko je izdao naređenje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Božidar Delić.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se onda desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kad je tenk ispali granatu iz susednog sela, onda je u selu eksplodirala. Onda su naši komandiri naredili da pucamo tamo u selo. I to je bilo njima zadovoljstvo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su oni izvršili njegovu naređenje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, izvršavali su svako naređenje, i to.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta se onda desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pucali smo, ja mislim jedno pola sata, svi, ne mogu reći baš pola sata zato i ja mislim da je to jedno. Onda smo odmorili jedno sat vremena, on je naredio da se prestane sa paljbom.

SUDIJA MEJ: Ništa se to ne odnosi na njegov prvi komentar. Rečeno nam je nešto. Ja želim da znam da li je to istina ili nije?

TUŽILAC RAJNEFELD: To će da usledi u narednom minutu. Ja pokušavam da idemo hronološki, tako da bi Pretresno veće shvatile kako se to odvijalo. Ako pogledate paragraf 11, ja sam upravo pred njim, svedok je preskočio ovo i ja sam se vratio na to.

SUDIJA MEJ: U redu, možete da nastavite.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Dakle, nakon što je došlo do pucnjave, da li ste čuli da Delić izdaje dalja naređenja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Rekao je nakon sat vremena da krenemo prema selu, da se spuštamo prema selu. Prilikom spuštanja neko je opet zapucao, mi smo opet nastavili paljbu koja je kratko trajala, oko pet do deset minuta. Svi su pucali. Paljba je prestala i niko se više nije čuo da puca i krenuli smo prema selu. Kad smo ušli u selo, tu sam se pridružio Božidaru Deliću i lično sam čuo da je rekao kad uđemo u selo, da se potrudimo da nikog živog ne ostavimo koga nađemo u selu. Dalje, prilikom ulaska u selo uhvaćen je od strane policije Albanac koji je izlazio iz kuće, koji je vikao "predajem se", ali nije imao kad da se preda, nego odmah su mu uši prekinuli i ubili su ga odmah. Prvo ga je pucao vojnik koji je bio blizu policajaca, ali policajac je vikao na vojnika "što ne pusti mene da ga pucam", u tim momentima to sam dobro video. Policajac je izvadio nož, otkinuo mu uši i tu se operacija skoro završila. Posle smo odatle nastavili, dobili smo naređenje da se spremimo da idemo u kasarnu. Video sam mnogo mrtvih tela u selu. Tačno sam video sedam, a bilo ih je još kad smo se vratili. Sutradan, čuo sam da je bilo oko 30 ubijenih, navodno terorista, ja sam video civile, nije niko bio u uniformi od njih i da je policija sutradan pokupila ta tela mrtva.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Moramo ovde da se zaustavimo. Moram da postavim nekoliko podpitanja da bismo stvari raz-

jasnili. Rekli ste nam da je taj jedan čovek izašao rekavši: "predajem se", "predajem se". Da li ste videli da je on radio neke druge pokrete? Šta je radio, na primer, sa rukama? Da li možete Sudu tačno da opišete kako je to on izašao, da li možete da pokažete? Znači, sada ste stavili ruke uvis?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, tako je i vikao: "predajem se", "predajem se", malo ono nije znao srpski dobro, ali dobro sam ga zapamtio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako je bio odeven? U stvari već ste nam rekli, rekli ste da nikoga niste videli u uniformi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nikog nisam video u uniformi, u civilnom odelu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Nekoliko dana nakon toga, 18. marta, vas su kaznili novčanom kaznom i uslovnom kaznom godinu dana, zbog vašeg ranijeg dezerterstva. Da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, tačno je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A onda ste se vratili u Prizren 20. marta i četiri dana kasnije, 24. marta, razmešteni ste sa vašim bataljonom u jedno drugo selo blizu Orahovca (Rahovec). Da li se sećate imena tog sela?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Selo Novake (Malesi e Re) i Trnje (Termje), tu smo bili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To je neko selo blizu Novaka? Možete li sada na karti da pokažete Trnje? Imate li kartu pred sobom? Dakle, pokažite nam to na grafoskopu pokazivačem. Znači sada pokazujete zeleni krug između Suve Reke (Suhareke) i Mamuše (Mamushe), da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Da li se nešto dogodilo ujutro 25. marta 1999. godine?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, dogodilo se, dobili smo naređenje da odemo u selo, da ga očistimo od civila, a koje je izdao pukovnik Delić mojim komandirima. To znam da je izdao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A kako to znate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Zato što u vojsci oni baš kad je u pitanju operacija ne kriju baš puno i svaki vojnik zna to i zna zbog čega smo došli, tako da sam i ja znao za to.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U vojsci kad se izda naređenje, da li se to naređenje obično prenese svim vojnicima i ako da, ko to prenese?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Veze su komandiri naših četa, kako da objasnim. Božidar Delić kad da nekom kapetanu nižem u činu od njega, onaj niži čin pošalje svim komandirima vodova ili četa, izda naređenje, a ti komandiri četa nama posle izdaju naređenje. I kad su nam komandiri izdali naređenje, mi smo zajedno sa njima otišli u selo. Počeli smo sa operacijama čišćenja sela.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači, ta su naređenja išla niz komandni lanac. Da li nam to, zapravo, kažete? Nakon što ste čuli to naređenje, da li se nešto onda dogodilo blizu Mamuše, u blizini sela Trnje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U blizini sela Trnje, ušli smo mi u selo Trnje, to je nama jako bilo blizu. Vojska je počela da ubija civile koji su se nalazili u selu. To sam lično gledao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate zašto su oni to učinili, po čijem naređenju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Po naređenju, ja mislim po Delićevom naređenju, nisam baš siguran, ali čim su oni to radili, mora da su...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ko je bio komandir vaše čete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Komandir? Mislite na bataljon ili samo čete, ili grupe?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam ko je bio vaš neposredno pretpostavljeni, dakle komandir čete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Milan Nedeljković, on je bio za mene komandir.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A zatim, ko je bio nad njim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kapetan Pavle Gavrilović.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jeste li čuli da Gavrilović nešto kaže? Da li znate da li je on izdavao neka naređenja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: On je izdao naređenje da krenemo u selo. On je bio na periferiji sela. On je ostao na periferiji sela, a mi smo otišli dole, da i izdao naređenje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koje je to bilo naređenje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da krenemo u selo i da počnemo da čistimo i da se potrudimo da nikoga ne ostavimo živog.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I da li su vojnici onda ušli u selo Trnje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li sada Sudu da opišete šta su oni učinili kad su došli u selo? Da li se radilo o jednoj velikoj grupi ili su se razdvojili u manje grupe? Kako su se tamo stvari odvijale?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bilo je više grupa vojske, svi su bili rastureni. Bile su tri grupe. Iz naše jedna grupa je prva otišla, druga isto za njom i treća isto, jer tako je taj sistem akcije bio. To je bilo u 8.00 kad je selo napadnuto i počeli su da pucaju, da ubijaju civile, starce, žene, decu, mlade nisam video tu. Video sam kako ubijaju lično očima. Na neku stranu nisam video kako ubijaju, ali...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Opišite nam sad prvi incident u kom ste videli da je neko ubijen.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Prvi incident je bio kad je prva grupa ušla u selo, tri stare žene i dva starca su trčali preko njive. To sam gledao kako neko ih je pucao iz kuća, video sam kako padaju u izoranu njivu. To je prvi incident što sam video, a drugi incident je bio malo bliže mene, ali ja nisam video od zida od kuće. Tu sam čuo vrisak žena, ušao sam, video sam neke moje vojnike, mislim moje drugare iz vojske sa jednim podoficijom, nisam tačno video da li su ih oni ubili, ali uglavnom video sam mnogo mrtvih u dvorištu, pa sam onako otprilike zaključio koliko je bilo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I koliko ste vi tamo videli mrtvih tela, otprilike?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kad sam ušao, ušao sam na brzinu i ta operacija je trajala veoma brzo, tako da su oni već završili to mesto i prilikom ulaska ja sam video mnogo mrtvih i neke vojnike i odmah smo izašli odatle da bismo otišli u drugu kuću, treću, tamo u selu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li nam možete dati približnu brojku?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bilo je velika gomila u jedno ćošje, ja mislim da je oko 15, nisam baš izbrojao, ali tako mi se učinilo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I na osnovu onoga šta ste videli u toj hrpi mrtvih tela, da li možete da nam kažete kog pola i doba su bili ti ljudi o kojima se radilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Većinom su bile žena i djeca.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste videli veoma mladu decu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, video sam. U jednoj drugoj kući ja mislim da sam, video sam majku i bebu. Beba je ustreljena u glavu i ujedno je i majku ubila.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste nam da ste zatekli tu scenu i da ste tamo videli neke vojnike i vaše drugove i podoficire u blizini te hrpe leševa. Da li ste kasnije saznali, razgovarajući sa

ljudima, kako je došlo do toga da su se ti leševi tamo našli i da su u njihovoj blizini bili ti vojnici? Da li su oni rekli šta se tamo, zapravo, dogodilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nijesam baš pričao. Pričao sam sa jednim vojnikom, prezivao se Milošević, koji je plakao kad su ubili jednu lijepu žensku. Samo to sam video. Krivo mu je bilo što mu nije taj vojnik, što je bio ubio, pustio njemu, da bi nešto uradio njoj. To sam video svojim očima.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vam je rekao kako su ti ljudi izgubili život?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta vam je on rekao?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: On je pričao konkretno kako u vezi ovog slučaja, ove ženske, o tome mi je ispričao. Kako je vojnik što je bio blizu njega ubio puškom žensku, to mi je ispričao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Izvinjavam se, možda sam vas pogrešno uputio. Vi ste nam ranije rekli nešto o grupi od, otprilike, 15 ljudi u jednom imanju. Jeste li saznali kako je tih 15 ljudi izgubilo život? Morao sam jasnije postaviti pitanje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Podocifir koji je bio sa tom vojskom da je on naredio i on je čak učestvovao u ubistvu tih ljudi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vam je rekao kako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jednostavno su ih izveli iz kuće, odveli u jedan ćošak i svi su u njih pucali. Svi vojnici što su bili tu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste nam da ste nakon što ste otišli u prvu kuću, otišli zatim u drugu kuću, zatim u sledeću. Da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, tačno je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio da se ista scena stalno ponavljala?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ista scena.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi lično čuli pucnjavu iz drugih delova sela?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Čuo sam pucnjavu iz puno delova sela. Tu se jako mnogo pucalo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate šta se dogodilo sa kućama?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kuće su većinom zapaljivali, čak sam i ja dobio jednom naređenje da jednu kuću zapalim i jedan autobus.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jeste li to učinili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, učinio sam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A ko vam je naredio da to uradite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Vodnik Milan Nedeljković. Dobro se sećam te scene.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Opišite nam kako ste vi to zapalili tu kuću.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Imao sam upaljač i cigarete u džepu. Posle ulaska u kuću rekao mi je da zapalim kuću. Ja sam uzeo peškir, suvi peškir je bio, zapalio sam ga i držao sam ga u ruci dok je dobro goreo, a u kući je bila, kuća od lamperije i samo sam je bacio u čošak i odmah je počela kuća da gori. A autobusu sam zapalio samo jedno sedište, onda su krenula sva sedišta redom. Kuća je odmah izgorela, a oni su već otišli druge da pale.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, recite nam sada u vezi sa tim incidentom u Trnju, da li ste vi kasnije saznali od drugih vojni-

ka šta su oni učinili i da li možete Sudu da date procenu o tome koliko je ljudi ubijeno u Trnju prilikom te operacije čišćenja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam saznao koliko je ljudi ubijeno, ali sam video jako mnogo ljudi u tom selu, ali nisam saznao baš kolika je cifra.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko dugo ste ostali u području Trnja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Dva dana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kada je ta operacija završena, vratili ste se u Prizren. Da li sam vas dobro razumeo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, vratili smo se u Prizren u kasarnu, ali odmah smo izašli iz kasarne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kada ste se vratili u kasarnu da li se nešto dogodilo u kasarni, a šta vas je navelo na to da odmah odete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, kasarna je bila uništena skroz. Nismo imali gde da spavamo, nismo smeli ni da spavamo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate kako je kasarna bila uništena?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kasarna je, NATO je kasarnu uništio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta su onda vojnici koji bi normalno bili u toj kasarni, učinili kao posledicu toga?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Dobili smo naređenje prvo selo što je bilo ispod kasarne, tu smo dobili naređenje i isterali sve civile što su živeli u tom selu. Nije selo, nego naselje, što smo i učinili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I po vašem dolasku u Prizren kada ste se naselili u tim kućama, recite da li ste u jednom trenutku dobili naređenje da odete po jedan civilni kamion?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, ne jedno nego više naređenja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kuda ste otišli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kroz to naselje je imalo mnogo kamiona i mnogo vozila koja su civili ostavili i čak i jedno gdje je imalo civila, odatle smo uzeli.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jeste li otišli u neku četvu koja vam je dala kamion?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, mi smo sve to sami radili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde ste odvezli kamion?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kamion smo uzeli za potrebe vojske, jer nismo smeli da koristimo vojne, vojna vozila, jer ako bismo koristili vojna vozila, NATO bi nas gađao, a ovako civilna vozila NATO nije hteo da gađa. To je bila maska.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Taj kamion, recite, da li se u njemu nalazila neka kutija, da li se sećate da je tamo bila neka kutija i ako da, kako ste došli do te kutije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Reč je o drugom kamionu sad što pominjete.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Izvinjavam se, morao sam da vas uputim na ovaj trag, na ovaj kamion koji mene interesuje. Dakle, jeste li jednom prilikom dobili kamion sa velikom kutijom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Šesti dan kad smo se vratili u Prizren, dobio sam naređenje od komandanta mojega da odem u gradsku "Higijenu" i uzmem kamion civilni. To sam i uradio, nisam znao zašta je u kamionu, a u kamionu su mi iz gradske "Higijene" stavili veliku kutiju, veliki paket. Nijesam gledao šta je u njemu, samo su mi, rečeno mi je kome da ponesem i šta. Taj

kamion je bio namenjen da iz sela Trnja natovarimo sve mrtvake koje budemo našli. To smo i uradili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Jeste li onda taj kamion odvezli u Trnje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, odvezli smo u Trnje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kada ste stigli u Trnje, jeste li tamo pokupili leševe i stavili ih u kamion?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, pokupili smo jedan deo leševa koje smo našli, a druge delove mrtvih tela nismo zatekli tu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koje ste leševe tamo našli i da li ste kasnije ustanovili šta se nalazilo u toj kutiji koja je bila u kamionu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U kutiji kad smo došli da kupimo leševe, našli smo one leševe koje sam ja video da su ubijani i pokupili smo ovaj, u toj kutiji je bilo lice mrtvaka koje smo mi uzeli i dato nam je naređenje da po livadama kupimo mrtve i da ih stavljamo u vreće. Samo smo našli pet žena od svih, a starce smo ostavili po njivama, a žene smo natovarili na kamion i sklonili smo u jedno brdo gde smo ih zakopali.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada me zanima mesto na kom ste pokopali te ljude. Znači otišli ste iz Trnja, koliko daleko ste odvezli te leševe i kako ste do tamo došli?

SUDIJA MEJ: Kada vam kaže "on", nije sasvim jasno na koga misli.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rekli ste da vam je naređeno da odete u "Higijenu". Da li ste bili sami ili sa drugim vojnicima, da li se radilo o grupi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam otišao po kamion sam, ali mene je morao neko od vojnika da poveze sa autom da bi to uzeo i faktički sam sam uzeo kamion.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kad ste otišli u Trnje, da li su sa vama išli drugi kamioni puni vojnika ili ste bili sami? Kako je to bilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bilo je dva vojna kamiona koji su bili puni vojske. Ja sam bio vozač ovog civilnog kamiona, u njemu nije imalo vojske.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A ko je, u stvari, natovario leševe tih pet žena na kamion? Da li ste vi učinili lično ili su vam pomogli vojnici koji su bili sa vama, ili su to oni uradili ili ste samo vozili? Recite nam kako je to bilo.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Svi vojnici koji su bili na kamionu, uključujući i mene, i ja sam učestvovao u tovaranju. Vojnici nisu mogli da gledaju te mrtve i nisu hteli da im se približe, a ja sam mogao. To meni uopšte nije smetalo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači natovarili ste, stavili ste leševe u vreće za leševe, natovarili ste to na kamion i onda ih odvezli na tu lokaciju. Recite nam kratko, jeste li vozili dugo vremena i uopšte, kako ste znali kuda treba da ih odvezete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja nisam znao kuda treba da ih odvezem, ali vozili smo ih dugo vremena prema Dragašu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I gde ste se onda na kraju zastavili i pokopali tela? Da li možete da nam kažete gde se otprilike nalazi taj lokalitet?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Na karti ovde ne mogu da nađem, a konkretno prema karauli "Stevanović".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je to u blizini granice?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Između granice i Prizrena.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Granica sa čime?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Granica sa Albanijom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, išli ste nekim putem koji nije bio glavni put. Da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Taj put je bio prema karauli "Stevanović", nije bio asfaltiran. Vojska koja je bila sa nama dobila je naređenje od mog komandanta da obezbedi lokaciju, da ne može niko proći gore gde smo mi otišli. Drugi kamion je bio sa nama, pun vojske koji je obezbeđivao teren gde smo mi našli mesto da zakopamo te mrtve.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam o samom pokopu, da li ste iskopali grobnicu? Da li je to bila duboka grobnica? Ukratko nam recite nešto o tome.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Grobnicu smo iskopali plitku, nasložili sve pet i zakopali i namestili kao da nema ništa tu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste na bilo koji način obeležili to mesto pre nego što ste otišli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, krijući sam bacio jedan deo motora od kamiona koji se zadesio u tom kamionu koji sam ja vozio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je tu bilo podoficira ili oficira sa vama u tom trenutku?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bili su moj komandant i dva podoficira koji su te osobe ubijali.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Oprostite, nije jasno ko je ubio koje ljude?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Te što smo mi zakopavali.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, ljudi koji su bili s vama prilikom sahranjivanja su ti koji su ubili te ljude koji su sahranjeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ukratko, časni Sude, paragraf 21. Dakle, vrlo kratko, gospodine, rekli ste nam da je vaša glavna

dužnost bila da vozite. Da li ste vi ikada vozili zamenika Gavrilovića?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, jesam, vozio sam zamenika Gavrilovića.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A da li ste ikada otišli u Prizren i ako jeste, da li znate šta je bila svrha tog puta u Prizren?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Većinom sam ga vozio na sastanke koje je naređivao Božidar Delić. Oni su morali sa njim da se sastaju svako veče.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi na njega čekali dok je bio na sastanku i onda ga vozili natrag kući?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, nisam ga vozio kući nego u naš rejon.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Izvinjavam se, ja sam se pogrešno izrazio, vi ste ga tamo odvozili i vraćali natrag i da li ste ponekad razgovarali sa Gavrilovićevevim zamenikom o nekim stvarima koje su se dešavale na tim sastancima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam baš razgovarao o tim stvarima šta su oni govorili, ali pretpostavljao sam, onako, jer sam dosta bio blizak sa njim. Dosta sam i shvatio priče njegove.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Na osnovu tih informacija koje ste dobijali dok ste vozili tog gospodina, da li ste znali šta se dešava sa Albancima na Kosovu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, sa Albancima na Kosovu, kako sam ja njega shvatio u pričama da je bio plan da se Albanci svi proteraju sa Kosova, da ne ostane niko tu, kako sam ja njega mogao da shvatim.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su o tome ikada raspravljali ostali vojnici sa kojima ste bili u kasarni ili na sličnom mestu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, da li znate šta se desilo sa albanskim izbeglicama na granici i ako nešto znate, šta znate i kako ste to saznali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Na graničnom prelazu Vrbnica, Albanci su većinom na taj granični prelaz prelazili i policija koja je bila tamo uzimala je dokumenta Albancima i njih je slala u Albaniju da idu, a dokumenta koja su njima oduzimana su i zapaljena na licu mesta, odmah.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate zašto su to radili, da li su imali naređenja za to ili je to radio neko samoinicijativno? Da li to znate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, imali su naređenje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate zašto su uzimali dokumenta?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da se ne bi, u slučaju kad bi se vratili, da nemaju nikakav dokaz da su živeli tu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Shvatam. Gospodine, vi ste nam govorili da ste dobijali ili uzimali kamione i slična vozila. Vi ste bili vozač, da li ste znali za bilo kakvu krađu vozila i ako jeste, da li ste učestvovali u bilo kakvoj krađi vozila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bilo je mnogo krađe vozila. To nije uopšte krađa, to je, namerno je narodu uzimano vozilo, većinom teretna vozila koja bi se upotrebljavala za potrebe vojske, u nekim sam ja učestvovao.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi dobijali ključeve od ljudi? Kako ste mogli da uzmete ta vozila i kako ste ih pokretali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Većinom smo uzimali auto gde nije imalo ljudi, gde su ljudi bili proterani tako da ključ nismo mogli da imamo, a razbijali smo brave od tih vozila i preko žica smo palili auto.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Shvatam, rekli ste nam za kamione, a šta je bilo sa automobilima, da li su i neki automobili tako pokretani pomoću žice i zašto, u koju svrhu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, kradena su i mnoga dobra auta koja su oficiri koristili da bi išli na sastanke i za lične potrebe.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I na kraju, gospodine, koliko sam shvatio, vi ste napustili Kosovo 6. juna. Da li je to tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Napustio sam 6. juna, napustio sam jer sam sam tražio. Hoćete da kažem i zbog čega? Zato da ne bi bilo kom oficiru nosio stvari iz albanske kuće kod njegove kuće gore u Srbiji, stvari iz kuće, jer su oficiri tamo većinom uzimali stvari iz albanskih kuća koje su bile dobro nameštene, da bi ih oni kasnije koristili.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: 6. jun, da li je to bilo neposredno pre evakuacije Vojske Jugoslavije sa Kosova?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bilo je šest dana pre završetka bombardovanja i povlačenja vojske.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, već sam se bavio paragrafom 25, tako da su to bila sva moja pitanja za svedoka. Hvala.

SUDIJA MEJ: Unakrsno ispitivanje će da počne posle pauze, gospodine K-32. Sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas, imajte na umu da tokom ove pauze ili bilo koje druge pauze, ako je bude, ne razgovarate ni sa kim o svom svedočenju, a to uključuje i članove tima Tužilaštva. Molim vas vratite se za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvo da neke opšte podatke vidimo, vi ste samo napisali šta ste po veroispovesti, da ste musliman, a šta ste po nacionalnosti?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bošnjak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bošnjak? Kažete da ste po zanimanju vozač. Gde radite? Mislim, ne morate da kažete grad, pošto...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Mislim, u Jugoslaviji...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim? Kao privatnik radite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovoga šta piše u vašoj izjavi, vi ste bili vojni dezertjer, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, ali nijesam pobegao iz vojske nego sam nagradno pušten i odlučio sam da se ne vratim više, ali vaša vojska je tretirala to kao dezertjerstvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to nije sporno, ali ja vam čitam deo iz vaše izjave: "Na dan 3. avgusta vratio sam se kući u Crnu Goru na odsustvo, ali moj otac i ja smo odlučili da ne treba da se vratim na Kosovo". I onda kažete: "Ceo grad je bio protiv da se vratimo".

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Odlučio sam da dezertiram i tri meseca sam proveo kući", tako ste rekli... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)...

TUŽILAC RAJNEFELD: Da li bismo mogli da redigujemo lokaciju koja se pominje ovde?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam shvatio da je i grad isključen iz informacija. Shvatio sam da je isključeno ime i prezime i glas i slika. A recite mi, molim vas, pošto vi veoma mnogo ovde optužujete vašeg komandanta pukovnika Božidara Delića i navodite u mnogo prilika ono šta ste vi navodno čuli i videli, da li vi, kao vojni dezertjer, smatrate da tu svoju mržnju, sramotu, boravak u zatvoru, dugujete pukovniku Deliću ili svom ponašanju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ni svom ponašanju, ni svom pukovniku Deliću. Nisam baš dobro razumeo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas da li vi ta svoja osećanja kao vojni dezertjer smatrate da tu svoju, pošto očigledno veoma mnogo govorite o pukovniku Deliću, mržnju, da tu svoju sramotu zbog boravka u zatvoru i dezertiranja, dugujete pukovniku Deliću ili dugujete svom ponašanju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ni pukovniku Deliću, ni svom ponašanju ne dugujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li smatrate da, sobzirom na to kakva nesumnjivo osećanja imate prema tom komandantu brigade i s obzirom na to kako ste postupili...

SUDIJA MEJ: Kakva osećanja? Vi ne možete pogrešno da tumačite svedočenje, on je rekao da ne duguje to pukovniku Deliću, a vi ste rekli da su to njegova osećanja prema pukovniku Deliću. Ako želite da to iznesete pred njega, morate da mu tako otvoreno i kažete i pitate ga, na primer, da li vi osećate mržnju prema pukovniku Deliću, ako je to ono šta vi tvrdite, ali ne možete jednostavno da to prezentirate kao da je to nešto šta je već utvrđeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, koliko ja razumem, ovaj svedok je zaštićen u pogledu imena, izgleda i glasa, a nije zaštićen u pogledu mojih pitanja. Prema tome, moje pitanje glasi, odnos koji ste vi imali...

SUDIJA MEJ: Kakav odnos, gospodine Miloševiću? Neću da vam dozvolim da pogrešno tumačite svedočenje, da postavljate pitanja koja nisu dozvoljena i koja nisu fer. Ako vi želite da kažete da je ovaj svedok svedočio o pukovniku Deliću zato što želi na neki način da mu se osveti, onda to morate tako i da kažete svedoku, tako da bi on mogao da odgovori na to. Ono šta ne možete da kažete, ne možete da pogrešno tumačite neke činjenice, da ih taj kontekst stavljate. Pošto to niste uradili kako treba, ja ću to da uradim. Dakle, svedoče K-32, ono šta je rečeno je da vi ne govorite istinu o pukovniku Deliću zato što osećate potrebu da mu se osvetite zato što ste bili u zatvoru kao dezertjer. Da li ima istine u tome ili ne?

SVEDOK K-32: Ne bih, nisam tu da se Deliću svetim, ja uopšte Delića ne mrzim, ali sam došao iz drugih razloga i moja osećanja prema Deliću, nema ni nimalo mržnje prema njemu. Ja, ipak, znam kakav je Delić čovek, nije me on strpao u zatvor, nego druge jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste bili pre toga u toj jedinici i ponovo se vratili u istu jedinicu. Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Počeli ste svedočenjem o vašem boravku u selu Damjane, gde ste, kako kažete, proveli dva i po meseca u sastavu druge borbene grupe. Na karti se vidi da je selo Damjane neposredno uz državnu granicu prema Albaniji. Je li tako? Da li vam je poznato da je u vreme kada ste vi tamo bili, bio veliki broj upada grupa albanskih terorista preko granice Republike Albanije na teritoriju naše zemlje, naoružanih grupa koje su vršile terorističke akte i naoružanih grupa koje su pored terorističkih akata krijumčarile velike količine naoružanja iz Albanije? Da li vam je to poznato?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Poznato mi je da su ti ljudi ubijeni na albanskoj teritoriji koji su, kao navodno pokušali da pređu granicu, jer je naša vojska bila već dva kilometra u albansku teritoriju.

To znam sigurno, jer vojske nije bilo na granicama, tako da znam da je bilo i zaseda i sve to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što se zaseda tiče, u odbrani granice zasede su legitiman oblik odbrane granice, pretpostavljam da vam je to jasno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To ne znam da li su bile legitimne, jer ako su bile legitimne, to bih znao, ja mislim i narod koji živi u Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vidite, vama je najverovatnije nepoznato, ali moram da vam postavim u formi pitanja za događaj koji se desio prilikom upada nekih 150 pripadnika UČK sa velikom količinom naoružanja preko granice. Oni su upali u zasedu, jedan priličan broj poginuo u toj zasedi, nekoliko uhapšeno, a ostali pobjegli, čak je i OEBS (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe) konstatovao da je to bila legitimna zaseda u odbrani granice. Da li vam je to poznato?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To mi nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da idemo dalje, pošto pretpostavljam da će mi vreme ograničiti, doduše tek sutra. Po vašem dolasku u selo Damjane, tamo je bilo civila, lokalnog stanovništva. Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to je u neposrednoj blizini granice, vi kažete u svojoj izjavi da je Delić rekao, i citirali ste ga: "Otarasite se ovih civila iz ovog sela. Nije važno gde će ići, ovde više ne mogu da budu". E sad vas ja pitam, s obzirom da je to na granici gde se dešava ovo što smo konstatovali, da li smatrate da je on naredio da se civili udalje da bi oni bili izvučeni iz zone borbenih dejstava, da ne bi smetali borbenim dejstvima, odnosno da ne bi u borbenim dejstvima bili ugroženi, ubijeni, ranjeni, da im se nešto ne bi desilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Božidara Delića nisam ja citirao, pre to što ste kazali, nego vojnik koji je meni ispričao, koji je bio moj drug, koji ga je lično čuo da se narod civilni iseli iz kuća, a ovo zbog čega su insistirali da, vojska je radila, računala je da ih ne bi slučajno, ja mislim baš ti seljani što su živeli tu, mislim da ih ne bi oni napadali. Nije radi sigurnosti građana, tu civili nisu mogli nikako sigurni da ostanu, jer vojnici su pucali svaku noć po tim kućama, tako da su oni morali sami da izađu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam vas pitao da li to znači da je Delić naredio da se civili udalje iz zone borbenih dejstava?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je potpuno čisto?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To je radi sigurnosti vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Smatrate da to nije radi sigurnosti civila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije radi sigurnosti civila.

SUDIJA MEJ: Obojicu vas mole da usporite, prevodioci vas mole da usporite. Gospodine K-32, znam da vam nije lako budućí da niste naviknuti da svedočíte, ali molim vas da imate na umu da sve vaše reči prevodioci prevode, tako da kad čujete neko pitanje, napravite kratku pauzu kako bi prevodioci mogli da završe sa prevođenjem pitanja i tek onda odgovorite. Gospodine Miloševiću, vi to znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U to vreme, dakle kad su civili udaljeni iz zone borbenih dejstava, da li je neko maltretirao te civile? Da li je neko ubio nekog od tih civila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ubijanja nije bilo, ali jeste bilo maltretiranja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kakvog maltretiranja? Da li biste bili ljubazni da objasnite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U susednim selima je išla vojska po prodavnicama, uzimala je sve bez para, sve na silu. Dalje, ako bi nekog uhvatili, dobro bi ga ispitali, malo bi ga čak i udarali, bio star, bio mlad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, jeste vi lično videli da neko ulazi u prodavnice, uzima robu i ne plaća za tu robu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, video sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste i vi to činili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da i ja sam to činio, jer ja se ne mogu odvajati od svojih drugara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi gde su se nalazili vaši položaji: u samom selu ili u njegovoj blizini?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To su sela koja su veoma razbacana, tako da to selo nije baš bilo gusto, ako mislite baš na selo, a kuće su bile sve napuštene i vojska je stanovala u kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam vas dobro razumeo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kuće su bile napuštene i vojska je u njima spavala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Spavala u napuštenim kućama?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A položaji su bili izvan sela, pretpostavljam?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, isto tu, gdje recimo...

SUDIJA MEJ: Opet vas obojicu mole da usporite.

SUDIJA KVON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću. Gospodine K-32, primetio sam da ste upravo rekli da ste vi iz neke prodavnice uzeli neke stvari a da niste platili. Da li vam je neko rekao da to učinite?

SVEDOK K-32: Ne, nego kad su moji drugovi to radili, ja valjda od drugova se nisam hteo odvajati, tako da smo tu svi zajedno tako radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za Delićevo naređenje čuli ste od nekog vojnika, maločas ste rekli. Kako se zvao taj vojnik koji je čuo Delićevo naređenje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To ne mogu da vam kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne mogu to da vam kažem, jer ne mogu se baš sad trenutno ni setiti, jer je prošlo četiri godine, četiri i po, koliko ima već.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači vi citirate u izjavu, kažete da ne možete da se setite, a izjavu ste dali aprila 2002. godine, 25. i 26, znači mala je razlika u tom vremenu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U izjavi nisam pominjao ime tog vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne kažem da ste pominjali ime, ali kažete da ne možete da se setite. Davali ste izjavu, znači vi čak citirate posle četiri godine navodne reči pukovnika Delića koje vi nikad niste čuli, je li tako, koje vam je preneo vojnik čijeg se imena ne sećate.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne sećam se imena, jer...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Možete dalje.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne sećam se imena jer nije bio baš moj bliski drug sa kojim sam se non-stop družio. Znači u tom

rejonu razmeštaja imalo je puno vojske sa kojima sam se svima znao i kojima sam ja vodu davao i hranu. Znači znali su oni mene odlično i dok sam ja raznosio hranu, ja sam imao vremena čak i da pričam sa njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to vam je, znači, bio blizak drug?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Znam da je čovek iz Vranja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi kad su civili napustili to područje, kažete niko nije ubijen ili pucano u njega ili ranjen, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate gde su se oni sklonili sa tog područja, da li ste imali kakvo saznanje o tome?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ja mislim da su otišli kod svoje rodbine koje je imao u Đakovici ili u neko drugo na selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljate da su otišli kod svojih rođaka u druga mesta?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Na trećoj strani, u drugom pasusu vaše izjave, vi kažete kako se sećate da je jedan oficir oduzetim civilnim kamionom otišao do jedne od boljih kuća, odakle su stvari utovarene na kamion i odvezene, kako kažete, za Srbiju. Da li je tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste vi lično videli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, video sam kako unose televizore, video i nose kućama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je bio taj oficir?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Većinom su bili oni glavni oficiri u našem rejonu razmešteni, u tu borbenu grupu gde smo mi bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da se sećate jednog oficira, to ste videli. Prema tome, pošto znate glavne oficire, imenujte ih redom. Ko je taj oficir koji je to uradio?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, oficiri su se menjali svakih 10 dana, tako da ja kad bih mogao svima da zapamtim svima ime i prezime, dobro bi bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi, znači, tvrdite da su se u vašoj brigadi oficiri menjali svakih 10 dana?.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, svakih 10 dana ili nedelju, zavisi kako koji. I nisu se samo menjali potpukovnici, nego i, recimo, može i major i kapetan. Uglavnom znao se pretpostavljeni ko je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ta tvrdnja da se oficiri u vašoj brigadi menjaju svakih 10 dana je zaista bitna. Na strani 3 u četvrtom pasusu navodite da je vaša borbena grupa između 1. i 3. avgusta bila angažovana u operaciji čišćenja, je li tako? E sad mi objasnite šta je ta operacija čišćenja? Šta ste to čistili, na kom terenu, s obzirom na to da kažete da ste se kretali u formaciji putem od Đakovice prema Klini?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da. Otišli smo od Đakovice jedno 15 kilometara i odatle smo počeli neka sela da čistimo. Ja nisam učestvovao u čišćenju, ali bio sam vozač vode, jer, normalno, trebala je voda vojsci tako da sam ja bio u toj formaciji, u toj koloni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je to "čišćenje"?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: "Čišćenje" je, gospodine Miloševiću, kad krene vojska da ubija civile tamo i oni su navodno mislili ima tamo terorista. Čuo sam kako tu ima terorista.

SUDIJA MEJ: Gospodine K-32, morate Sudu da odgovarate.

SVEDOK K-32: Izvinjavam se ako sam nešto pogrešio.

SUDIJA MEJ: Nema potrebe da se izvinjavate, ali iako optuženi postavlja pitanja, molim vas da odgovarate Sudu, a da ne vodite diskusiju sa njim. Znam da to nije lako da se uradi, ali molim vas da imate na umu da ovde govorite svoje odgovore Sudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste u toku glavnog ispitivanja rekli da je to značilo eliminisanje terorista i udaljavanje civila iz te zone, a ne ubijanje civila. Vi sad tvrdite da je "čišćenje" značilo ubijanje civila.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa to se podrazumevalo tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto smatrate da se podrazumevalo da "čišćenje" podrazumeva ubijanje civila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Zato jer, gospodine Miloševiću, vojska kad krene, ona ne gleda ima li terorista ili nema, nego sve redom. To ja znam. Ja sam bio tamo, vi niste bili. Trebali ste da dođete pa da vidite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste išli u formacije putem od Đakovice prema Klini. Da li sam ja dobro shvatio kako ste vi išli? jeste li vi vozili kamion ili šta?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste bili? Jeste li bili na začelju kolone? Vi ste se bavili snabdevanjem?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bio sam treće vozilo, treće ili drugo nije važno, ali bio sam na početku formacije, a Delić je bio prvi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste odmah sa svojim vozilom za snabdevanje išli iza vozila komandanta.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta ste vozili tada?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ako kažem, znaće, nije bitno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije bitno sad koje je vozilo, uglavnom vojno vozilo sam vozio. Cisternu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Cisternu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, sa vodom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa gorivom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Sa vodom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sa vodom?

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, dozvolite mi da se ubacim. Izgleda da se ovde unakrsno ispituje po izjavi i neka pitanja u unakrsnom ispitivanju odnose se na nijanse izjave i na to šta se nalazi u izjavi, a šta ne. Budući da izjave nisu u spisu, nisu uvrštene u dokazni materijal, možda biste trebali u nekom trenutku da utvrdite da li ćemo da ih uvrstimo u dokazni materijal.

SUDIJA MEJ: Da, imamo izjave, već imamo kopije.

TUŽILAC RAJNEFELD: Izvinjavam se, nisam znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li sam ja onda dobro shvatio da se pešadija nalazila na kraju kolone?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, o kakvom se onda to čišćenju radilo kada se pešadija nalazila na kraju kolone?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kolona nije bila baš, imala je najmanje 11, 12 kamiona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tom prilikom bilo napada na vašu borbenu grupu od strane UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste vi bili u prilici da budete svedok nekog napada UČK na vašu borbenu grupu, na deo vaše borbene grupe, na pripadnike vaše borbene grupe, znači u najširem smislu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam svedok, niti sam ikada video vojnike UČK u rejonu te ofanzive. U te dane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kad ste videli vojnike UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam vojnike video samo mrtve u kasarnu, kada sam ih donosio. Taj put sam video UČK u uniformi, za one što ste vi malopre rekli da su na granici ubijeni, koji su dovučeni sa granice u kasarnu. To je prvi put da sam video vojnike UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi nikad niste imali nikakve borbe sa pripadnicima UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Imali smo jednu, ali ja opet ne mogu da kad su u pitanju civilna odela, ne mogu da kažem da su to vojnici, a bilo je okršaja navodno. Ali većinom smo nalazili puške lovačke kod njih. Znači nije nešto bilo teškog naoružanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta ste od oružja UČK videli, to što vi kažete da ste videli i nalazili, osim lovačkih pušaka?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Lovачkih pušaka smo nalazili, a recimo u jednom selu ja sam lično našao jednu lovačku pušku, novu, jer šta može da se učini sa lovačkom puškom, ništa. Može samo da me rani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi tvrdite na strani 3, peti pasus, da je vaša borbena grupa usput uhvatila dvojicu Albanaca koji su bili naoružani automatskim puškama, je li to tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Uhvaćena su dva Albanca, ja njihove puške nisam video, a vojniku kom sam davao vodu, navodno

on mi je ispričao priču da su oni bili naoružani, da su ispitani, da su im sekli, da su im uši otkinuli i da su ih oboje ubili čim su im uši otkinuli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas samo da razjasnimo ovo: ovde piše na strani 3: "Moja borbena grupa uhvatila je usput dvojicu Albanaca u polju kukuruza. Tretirali su ih kao da su pripadnici OVK. U suštini verovatno su to i bili. Čuo sam da su na sebi imali civilnu odeću i da su bili naoružani automatskim oružjem, ali nisu pucali na nas. Ispitivali su ih dva minuta, zatim su im pucali u potiljak. Čuo sam da je vojnik za njihova ubijanja odgovoran..." , i tako dalje, "tela su ostavili pored puta. Čuo sam preko radija poziv da dođu mrtvačka kola iz Đakovice". Kasnije ste videli dvojicu Cigana kako skupljaju leševe.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste videli te leševe, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, video sam te leševe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, a kako onda možete da kažete da ste čuli da su na sebi imali civilnu odeću, a ne da ste videli civilnu odeću? Vi ste, ako ste videli, morali videti da li su imali ili nisu imali. Zašto kažete: "Čuo sam da su imali civilnu odeću"?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Možda, ovaj, ja nisam nešto zapamtio da sam rekao da sam čuo kako su imali civilnu odeću. Ja sam te civile video očima, a čuo sam od vojnika, to možda ako su prilikom davanja izjave pogrešno napisali, znači, pre kad sam sa vojnikom pričao posle šta je ovo i on mi sve ispričao situaciju. I on je čuo preko radio veze, u stvari meni kazao da su zvali preko radio veze da dođu mrtvačka kola.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste, dakle, videli dva Albanca koja su utovarili pogrebnički koji su došli iz Đakovice, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, gledao sam ih pola sata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ste ih videli kako leže i kako ih utovaruju. Vi niste prisustvovali njihovom ubistvu i ne znate kako su oni ubijeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, ne znam, ali sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A čuli ste kako su ubijeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Baš na licu mesta gde sam i video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Na lice mesta gde sam ih video mrtve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste videli kako su oni izgledali, jeste videli rane na njima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesam, video sam da nemaju uši i jedan je bio stomakom okrenut prema zemlji i video sam mu ranu u stomaku. I to je izgledalo jako grozno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi čak navodite i ime lica koje je, kažete, odgovorno za to. Jeste li vi videli da je taj oficir koga pominjete ubio tu dvojicu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: On je, on je.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Molim vas da napravite pauzu. Iskaz ovog svedoka je da je on to čuo, on je to rekao. Da, ako želite nešto da dodate, izvolite.

SVEDOK K-32: Oficir koji je to uradio, kog sam ja video, on je imao pištolj kod sebe, a pucano je iz pištolja i to "kolt" (Colt). To znam i baš sam gledao kad mi je vojnik pokazao na njega, a ime i prezime se ne mogu setiti tog oficira, jer nije bio moj pretpostavljeni, bio je sasvim iz druge jedinice. Ja sam bio drugo nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sad prvi put čujem da oficiri VJ kao oružje upotrebljavaju "kolt", koliko ja znam oni upotrebljavaju pištolje naše proizvodnje, to je u formaciji naoružanja. Gde je on nosio onda taj "kolt"?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pištolj je bio njemu za pojasom. I to stvarno lep pištolj. Veliki pištolj "kolt", onaj što ima bure.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, oficir je bio naoružan nekim neformacijskim oružjem, je l' tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, što znam koja je formacijski, ne, ne znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo smo utvrdili da kad ste se kretali iz Đakovice prema Klini, nikakvih napada UČK na vas nije bilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E dobro, recite mi kako znate da su ta dvojica Albanaca govorila o postojanju rovova UČK i da su izjavili da je u njima bilo prisutno oko 200 pripadnika UČK? Kako to znate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Vojnici koji su njih uhapsili, oni su bili gde sam ja donio vodu da piju. E vojnik kojemu sam ja davao vodu, on mi je sve ispričao. Ja sam pitao, baš me je interesovalo, ja sam ga pitao. I on mi je sve kazao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači vi niste prisustvovali njihovom ispitivanju, nego vam je vojnik kome ste davali vodu ispričao njihov iskaz da su tu u blizini rovovi i da ima 200 pripadnika UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, da ima gore još, nije kazao baš tačan broj UČK ili navodno, jer nisam ja siguran da je on to rekao, UČK, nego da ima rov u dužini od 200 metara. I da ima još gore ljudi koji su u rovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde kažete upravo ovo šta sam ja tvrdio, tokom ispitivanja govorili su o rovovima dugačkim 250 metara i da tamo ima 200 ljudi.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nije 200 metara, 200 ljudi, a 250 metara. Tako stoji u izjavi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: A dobro, pa tako nešto, uglavnom...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, je li to tačno šta ste u izjavi napisali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tačno je. Tačno je.

SUDIJA KVN: Gospodine K-32, moram ponovo da naglasim, budući da vi govorite isti jezik, veoma je teško prevodiocima da vas prate, zato vas još jednom molim da uvek napravite kratku stanku između pitanja i odgovora. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na trećoj starni u šestom pasusu vaše izjave vi kažete kako ste sa samo desetak metara čuli pukovnika Delića kako izdaje naređenja. Uostalom, to ste rekli i uživo danas kad ste ispitivani, izdaje naređenje tenkisti da puca u jednu kuću u selu koje se nalazilo petnaestak kilometara od Đakovice. A recite mi, molim vas, kako ste vi to čuli? Je li Delić stajao pored tenka ili gde je bio on kad je izdavao naređenje tenkisti?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Delić je bio na čelu kolone. On je prvi išao sa malim džipom. Tenk je bio drugo vozilo posle njega, kolona je išla polako i odjednom je on stao, zaustavio kolonu i gledao je prema kućama. Znači, svi smo, ja sam, svi smo izašli u slučaju bilo kakvog napada da nismo u vozilu. Ja sam bio treći auto od tenka, znači to je bilo jako veoma blizu. I dobro sam ga posmatrao kad je gledao u kuću i rekao tenkisti "Okreni kupolu". Kupolu je tenkista okrenuo i gađao u kuću. Ta kuća se jako dobro videla. Prva granata koja je udarila u kuću, ništa se nije dešavalo.

Sačekao je jedno vreme malo, ja mislim oko pet minuta, svi smo posmatrali tamo kad je dao drugo naređenje "'Ajd' ispali još jednu". Kad je druga granata udarila, civili su počeli da izlaze iz kuće. Dobro sam video, neki su bili u belom. Žena je bila u belom, imala je onu krpu belu, kao što Albanke nose. I dvoje djece sam video kako trče tamo prema šumama. I onda je on dao naređenje, "spremite se", pešadincima i nekima dao naređenje: "Krenite vi tamo, srešćemo se na to i to mjesto", sve po kartama su radili. I rekao je dobro: "Krenite u čišćenje".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste sve vi čuli Delića?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je izdao naređenje komandiru tenka, isto tako usmeno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da svi smo ga čuli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Komandiru tenka, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da, bio je od tenka, tri metra je bio od tenka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi...

SUDIJA MEJ: Moram da vas zaustavim, sporije govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao što znate, posada tenka ima kape, ima radio, ima slušalice na ušima koje su ugrađene u tenkovske kape, dakle Deliće nije njima naredio ni preko radija, ni preko uobičajenih sredstava, nego im je iz blizine tenka usmeno rekao i oni su ga čuli i izvršili takvo naređenje. Kako uopšte može tako da se komanduje tenkom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Svaki tenk ima svoga komandira. Svaki komandir ima na kupoli gore mesto gde on stoji i u tenku ima tri vojnika njegova koja slušaju njegovo naređenje. Znači, on iz one, kako je ona rupa na kupoli, on normalno da može da mu kaže, a Deliće onom pretpostavljenome u tenku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači to je jedan, ova-ko specifičan način koji ste vi videli da se komanduje. Na početku kad sam vas pitao gde ste se kretali, jeste bili na čelu ili začelju i rekli ste da ste bili odmah iza Delićeovog vozila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste opisali da je iza Delićeovog vozila džipa bio tenk, a da ste vi bili treće vozilo od tenka. Kad ste precizno rekli, odnosno kad ste rekli tačno, da li pre pet minuta kad ste rekli da ste vi bili odmah iza Delićeovog vozila...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, nemojte da zbunjujete svedoka na ovakav način. Nema potrebe da odgovorite na to.

SVEDOK K-32: Ne može da me zbuni, jer Delić ima jedino vozilo koje može da se kreće mimo kolone slobodno. Znači, on je u jednom vremenu pretekao kolonu, jer on je bio jedino vozilo koje može da se pokreće pored kolone. Znači, on je pretekao na jednom mestu celu kolonu i došao je na čelo gore. I zaustavio kolonu, normalno. Nije važno, tu može neki kamion da se pokvari i da dođe onaj što je bio četvrti, da dođe na trećem mestu. I toga je imalo. Čak sam bio jednom, kad sam se vraćao, ja sam čak bio i drugo vozilo posle tenka, kad smo se vraćali iz tog sela. Znači, nije važno mesto, ali bio sam blizu tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako se zvalo to selo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Meća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako kažete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Meće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meća? To je na samoj granici?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ovo je od Đakovice, do, ovo pričamo o selu između Đakovice i Kline.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I Kline?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, o tome pričamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je dva puta pucano iz tenka na tu kuću. Da li je kuća oba puta bila pogođena?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, jer je pukovnik Delić naglasio: "Pazi da ne promašiš".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je nešto specifično bilo u toj kući?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja da sam primetio ništa specifično. Niti sam video da ima kakvih rovova ili nešto oko kuće. Normalna, kuća kao svaka kuća. Čak je dimnjak dimio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste onda imali neko, bar za sebe, objašnjenje što baš tačno tu kuću gađa?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam, baš sam se čudio što baš tu kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, a da li smatrate da vojnik mora da bude detaljno obavješten i raspolaže svim informacijama koje ima komandant brigade?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne. Znači, vojnik je vojnik, a on može da zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da možda komandant brigade ima neku informaciju po kojoj gađa cilj?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam čuo.

SUDIJA MEJ: Niste čuli zato što sam ja isključio mikrofona radi prevodilaca, a sada, gospodine Miloševiću, izvolite sledeće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam da li ste razumeli moje pitanje? Da li možete da pretpostavite da komandant brigade ima informaciju zbog koje ta kuća predstavlja vojni legitimni cilj?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Možda ima informaciju, to ja ne znam. Možda ima informaciju da su tu teroristi, očigledno da nisu bili kad sam ja vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, da li je iz tog sela u toj prilici bilo ko otvarao vatru?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni posle onog pucanja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi tvrdite da je Delić izdao naređenje da pešadija krene u šumu i očisti od terorista, je l' tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da. Nije baš od terorista, čuo sam kad je rekao "krenite u čišćenje".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na jednom mestu ste u ovom prepodnevnom ispitivanju rekli "od terorista"?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa možda, ne mogu se setiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Shvatio sam da ste u usmenom izlaganju objašnjavali da je cilj bio da se neutrališu teroristi, koliko razumem?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da se?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se neutrališu teroristi. Da ili ne?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne znam šta je.

SUDIJA MEJ: Sačekajte malo. Pogledaćemo i proveriti da li su pominjani teroristi. Gospodine Rajnefeld, možete li da nam pomognete oko toga? Reč je o mestu Meća. Po mojim zabeležka ma ne pominju se teroristi, već samo da je Delić naredio grupi da stane i da je naredio da tenk puca u jednu kuću i tenk je pucao. Ja se ne sećam da je pomenuto čišćenje terorista, on je naredio pešadiji da krene i da počne operaciju.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da. Mislim da je to bilo u odgovoru na pitanje u glavnom ispitivanju, ali da bih bio fer, upućujem vas na englesku verziju stranica 3, drugi red sa dna, gde se kaže: "Delić je uzeo radio" i da bismo bili fer prema unakrsnom ispitivanju, ostatak te rečenice kaže "da se traže teroristi", tako da ja mislim da jeste legitimno da se postavi to pitanje u unakrsnom ispitivanju, ali se ja ne sećam da je svedok koristio taj izraz u toku svog svedočenja, mada možda jeste.

SUDIJA MEJ: Ja se toga ne sećam i nemam nikakvu zabeležku o tome, ali u izjavi na koju ste me sada uputili, piše: "Delić je uzeo radio i naredio pešadiji da krene u šumu i da očisti i traži teroriste. I kada je rekao da očisti to područje, ja sam shvatio da je naredenje značilo da ide tamo i da ih sve pobije".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nadam se da smo ovo razjasnili, jer to piše u srpskoj izjavi na kraju treće strane, malko izmenjeno nego što je sad prevedeno, ali to je tolerantna razlika: "Delić je preko radio veze naredio našoj pešadiji da krene u šumu i očisti je i pronađe teroriste". Tako to stoji.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije preko radio veze, nego je ovako rukama, da krenem, a preko radio veze se, inače, čuo sa drugim jedinicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, ja sam...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, gospodin Rajnefeld želi nešto da kaže.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da bismo imali potpuni odgovor, mada se ja ne sećam, referent za predmet je pronašla zabeležku u transkriptu i čini se da u redu 11.06.57, odnosno 47, ispravljam se: "Kada je počela operacija, dalje im je rekao šta da rade".

SVEDOK K-32: Da počnu operaciju čišćenja, tako sam ja to shvatio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta ste vi shvatili pod tim naređenjem, šta je to značilo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Shvatio sam da je to značilo da teroristi treba da budu ubijeni, ali ja nisam shvatio da li se to odnosi i na civile.

TUŽILAC RAJNEFELD: To je deo transkripta o glavnom svedočenju ovog jutra i ako želimo da budemo potpuno fer, to je ono šta može da se nađe u transkriptu.

SUDIJA MEJ: Dakle, pominju se teroristi, ali to je ono šta je mislio svedok, a ne šta je rekao Delić.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da. Upravo tako.

SUDIJA MEJ: Hvala lepo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja moram da prigovorim, gospodine Mej, ovde piše: "Delić je naredio pešadiji da krene u šumu, očisti je i pronađe teroriste", da to nije ono šta je on mislio, nego da je čuo šta je rekao Delić. A shvatio je...

SUDIJA MEJ: Dve različite stvari: jedna je ono šta je svedok rekao jutros ovde, a drugo je šta je rekao u izjavi. Sada smo to pojašnjili, znamo šta je šta, ali ja želim da pitam svedoka sledeće: u vašoj izjavi piše, čuli ste, to vam je pročitano, da je Delić naredio pešadiji da krene u šumu, očisti je i pronađe teroriste. Da li je Delić zaista pomenuo teroriste, pošto je to ono šta ste vi rekli u svojoj izjavi?

SVEDOK K-32: Pominjao teroriste nije, ali on je samo naredio da se krene u čišćenje, a teroriste pominjao nije. Znači, mi smo svi, cela vojska je podrazumevala da je to to. I shvatala je to, znači, neko je možda čuo da ima terorista, pa smo svi nagađali. To baš tačno da znamo da su teroristi tamo bili, ne mogu to da kažem. Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vojska, dakle vojnici kao izvršioi shvatili su naređenje komandanta da se šuma očisti od terorista, da se pohvataju teroristi, pronađu teroristi. Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E sad mi recite od kojih terorista, ako ste tvrdili da su u selu bili samo civili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Od kojih terorista? Od kojih, je li?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa tamo je većinom, kako su oni smatrali da je imalo albanskih terorista od UČK, ali u tolikoj ofanzivi da nema ni jednoga, da nema ni jednoga vojnika UČK da uopšte nisu uhvatili. Toga se ne sećam, niti znam niti sam ikad čuo. Znači, da je imalo terorista, ja bih čuo, ali nije ni jednog imalo. Znači, bila je ofanziva, ubijeni su neki ljudi, ali niko nije bio u uniformi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste videli za sve vreme na Kosovu ni jednog u uniformi UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, jesam u kasarni jednu žensku. Kad su tamo na granicu te što ste vi izjavili, pohvatali, to u baš to vreme, samo sam je video u prolazu u uniformi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, s obzirom na to da ste vi bili vozač cisterne, jeste vi učestvovali u toj operaciji, kako kažete, čišćenja, kad je naređeno da se ide u šumu...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE:... i pronađu teroristi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ostali pored svog vozila, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, u kuću smo se nastanili, tamo gde su bile napuštene, tu smo spavali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto u svojoj izjavi ne govorite ništa o toj operaciji čišćenja, da li je bilo žrtava?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Znam da jedan policajac, civilni, bio ranjen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta vam to znači "civilni policajac"?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Zato što je trećeg dana kad je bilo posle podne neki napad, znači čula su se tri pucnja i onda su svi pucali u jednom pravcu. E sad kako je taj policajac povređen, to nisam video, a video sam da je povređen i da su ga odmah prebacili za bolnicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste razumeli moje pitanje. Ne znam šta vam znači "civilni policajac"? Mislite pripadnik redovne policije, a ne vojne policije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da. Redovne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite na policajca?

SUDIJA MEJ: Molim vas, napravite pauzu. Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, koliko ste vi proveli u toj brigadi kojom je komandovao Delić? Više meseci, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Godinu dana, skoro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Godinu dana? A da li vi imate bilo kakva saznanja o tome koliko je pripadnika te brigade poginulo u borbama na Kosovu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Zadnje saznanje u vremenu bombardovanja, a i u vremenu kad nije bilo bombardovanja, većina vojnika je ginula greškom vojske. Znači nije bila dobro vojska

opremljena i neki su vojnici ginuli zbog vojske, a u vremenu bombardovanja, dešavalo se da naši vojnici uđu u naše minsko polje, tako da nisu, da ne znaju uopšte naši oficiri ni plan od tih mina i da ne mogu da se izvuku naši vojnici. Tako su naši vojnici ginuli, a policija je ginula, ginula je policija, a ne znam na koji način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vi tvrdite da niko od vojnika iz vaše brigade, odnosno jedinice u kojoj ste vi bili, nije poginuo u borbama sa UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije poginuo. Jeste, izvinjavam se. Dešavalo se pre bombardovanja da poneki oficir pogine. Znači imalo je nekih okršaja u vreme kad sam ja bio odsutan tri meseca. Znam da su neki oficiri poginuli, ali opet ne mogu da kažem od koga, jer ne znam, a poginuli su u nekim okršajima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovi vojnici, pripadnici vaše jedinice koji su poginuli, vi tvrdite poginuli su od sopstvene vatre, odnosno od vatre svojih drugova?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbog loše organizacije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to tvrdite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da. Loša organizacija je bila totalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Totalno je bila loša organizacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A odakle ste, kako izjavljujete, otišli do jednog sela koje je bilo na udaljenosti od tri do pet kilometara odatle? Kako se zvalo to selo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Rakovina. Tu sam spavao dve noći, u nedograđenoj, napuštenoj kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Primetili ste da je u tom selu bilo kuća koje su gorele, je li tako? Kad ste se vi približavali selu, te su kuće gorele?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E dobro, recite mi, šta je bio uzrok toga što su kuće gorele? Jeste vi došli u to selo posle nekog okršaja između policije i UČK, posle neke bitke, neke jedinice ili je neko samo potpalio te kuće?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tu smo zatekli policiju, znači, ja ne znam da li je bilo okršaja, a znam da smo tu policiju zatekli i kuće su, ja mislim, oni zapalili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste vi išta pokušali da saznate da li je u selu bilo borbe između pripadnika policije i terorista?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa UČK? Ali dobro, vi kažete onda posle toga "tada, te noći", kako vi kažete, došlo je do vatrenog okršaja između pripadnika Posebnih jedinica policije i nekoga?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da. To je posle podne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je na njih pucao iz šume? Vi pretpostavljate da se radilo o UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Možda i jeste, možda i nije, to ne znam, nisam vidio ko je to bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko bi mogao da puca na policiju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To ne znam. Znam da smo pucali u jedno brdo, tu su bile te puške i čak tenk je bio upotrebljen na njega. Baš na vrh, to je bilo malo jedno brdo, ja mislim ne znam, ne znam ko je bio tamo, niti znam odakle je pucanj došao, jer tu

ne možeš da odrediš, šta znam. Ja nisam bio u situaciji da znam baš odakle.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vidim da...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam bio u kući, u kući, a to je bilo brdo poviše puta. I gledao sam baš s prozora to brdo u tom baš vremenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a tada ste primetili da je policajac ubijen dok je stajao na mostu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da. Nije ubijen, nego je ranjen, uglavnom pao, nisam baš vidio da je ranjen, ali to je bila je pucnjava, da bi se on spasio, znači, pucano je, on je legao na most. Znači, drugi policajci su pokušavali da ga izvuču i on se, podvući je doš'o onaj, do drugih policajaca. Znači, vratio se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što se vratio taj drugi policajac koji je pokušao da ga izvuče? Vratio se?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ne, no prilikom pucanja, znači, oni policajci što su išli prema njemu, oni su pucali u nekom pravcu, dok je on puzao prema njima. S mosta, znači, išao je prema kraju mosta gde su bili ovi policajci, a ko je pucao na njega, to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se razjasnimo. Na četvrtoj strani, na kraju drugog pasusa, vi kažete da niste videli na koga se puca i kažete, citiram vas: "Mi smo samo pucali u pravcu paljbe".

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne u pravcu paljbe, nego u pravcu brda, odakle je navodno pucano na nas, jer možda u izjavi kako sam ja izjavio, možda me nisu razumeli ili nešto slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam kako su vas razumeli, jer ja vas ništa nisam razumeo šta ste izjavljivali, ali pošto

sam naučio da čitam, ovde piše: "Nije se moglo videti na koga se puca, mi smo samo pucali u pravcu paljbe".

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa dobro, ja sam možda izjavio u pravcu paljbe. Znači, paljba i pucanje, to je isto za mene. Znači pucano iz brda, sa brda pucano. Znači, ja sam pretpostavljao da je tamo bilo i tako sam izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, a jeste i vi pucali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, imali ste dvostruku ulogu: i vozač kamiona i pešadinac...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste bili vozač kamiona i pešadinac, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sutradan ste otišli kući na odsustvo, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, sutradan sam bio u kasarni, vratili smo se te večeri u kasarnu i rano ujutru sutra kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i tada ste vi i vaš otac odlučili da se više ne vraćate u svoju jedinicu, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam tada, nego kad sam doš'o kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste došli kući i kada ste videli svog oca, pošto vaš otac nije bio sa vama na Kosovu, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da. Vratio sam se kući i razmislio sam i... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)*...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE:... *(izbrisano po nalogu Pretraganog veća)*...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako ste to znali? Kako ste znali da je ceo grad, da ceo grad odobrava tu vašu odluku da dezertirate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa zato što je grad u kom ja živim malo mesto i svi me znaju, tako da su mi svi vikali, ja sam rekao da planiram da se vratim, ali "ne, budalo, gdje ćeš na Kosovo, vidiš da se tamo ratuje", i većina tog naroda je mene kazivala i ja sam za tih sedam dana odlučio da se ne vraćam više, a imam dosta rodbine albanske, tako da kad bih otišao dole, recimo kad bih se samovoljno vratio, da idem namerno, to bi došlo njima, kao da idem protiv njih. I zato sam odustao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno ovo šta ovde pišete u izjavi, da li su zato Albanci ubili dvojicu stričeva vaše majke u selu Rastavica (Rastavice)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To je, to je slučaj zato što je njihov rođak radio u srpskoj policiji na Kosovu i da je to, da je to taj problem. Znači da bi se osvetili njemu, oni su njih ubili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, jesu oni bili Albanci?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ali znam da su ih Albanci ubili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znaete da su ih Albanci ubili, a smatrate da je motiv bila osveta?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, jer čovek, taj čovek što je radio u policiju, to je bio njihov bratanić koji je napuštio Jugoslaviju još prije bombardovanja tako da oni nisu mogli, recimo Albanci do njega da dođu, pa ne znaju na koji način da se osvete i njih dvojicu su sami našli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, 21. novembra 1998. godine, vojne vlasti su vas uhapsile u vašoj kući i sprovele u vojni zatvor u Nišu, gde ste, kako kažete, bili sa mladim Albancima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mene interesuje odgovor na pitanje kako se sa tim Albancima postupalo u zatvoru?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam bio u sobi sa jednim Albancom, a u tim drugim sobama su bili drugi Albanci. Ja sam znao, a na koji način sam znao, zato što se, ovaj, ima jedan prozorčić u sobi koji je malo otvoren i oni su se šapinjali na albanski nešto i znao sam da su Albanci, a ovaj što je bio sa mnom, ja sam ga 17. dan u zatvor otkrio da mi je rodbina od moje tetke. On mi je ispričao da je uhvaćen na granici makedonskoj kako ilegalno prelazi sa cigaretama, a u njegovoj izjavi, njegovoj optužbi što je došlo dok sam ja bio tu, navodi se da je on zbog prenošenja oružja tu, tu koju sam ja čitao. Znači, u optužbi piše da je on oružje prenosio, a on je meni ispričao da je cigarete prenosio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali moje pitanje je glasilo kako se u zatvoru postupalo sa tim mladim Albancima koji su bili zatvoreni? Je li bio isti tretman sa svima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li bio korektan tretman?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: A korektan nije bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kom smislu nije bio?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa, svaka nužda koja bi se vršila, morala bi da se završi trčeći, kad stražar kaže dosta, moraš se vraćati, nisam smeo da zaspem, recimo, preko dana i na stolici nisam smeo da zaspem. Drugo, nisu dali da ništa radimo, a prema Albancima nisu se loše baš, nisam ja to primetio da su se loše ponašali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li mogu da zaključim da ste svi imali isti tretman, prema njima kao i prema vama i prema drugima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da. Isto sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vaš otac je posle ipak insistirao da se vratite u svoju jedinicu i dovršite odsluženje vojnog roka, znači, kako vi kažete, preko nekih autoriteta izdejsstvovao da posle samo 20 dana budete vraćeni iz zatvora u svoju jedinicu, je l' tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Moj otac je došao meni u posetu. I on nije imao drugog izbora, nego je sa mnom pričao u prisustvu zastavnika koji je posmatrao moj i njegov razgovor, koji je slušao i on je mene vikao da se ja vratim. Ja sam mu rekao: "Ne vraćam se ja dole živ" i on mi je rekao: "Sine, mi nemamo drugog izbora, otidi i vrati se". Kad je poseta prošla, jedno pola sata, ja sam odlučio da se vratim sam, samovoljno, jer mi je bilo žao stvarno, šta će. I morao sam molbu da pišem sudiji, da bih ja razgovarao sa sudijom, da bih sudiji kazao šta ću. Sutradan su me povelili kod sudije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Dalje znate kako ide propis.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. 28. februara 1999. godine pošto ste se vratili u svoju jedinicu, otišli ste, koliko sam ja ovde video, u Ljubižde (Lubizhde) odakle su, kako kažete, neki vojnici sa brda doneli tela šestorice Albanaca koji su bili mrtvi već tri dana. Je li su to bili pripadnici UČK?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako su oni, u kom sukobu sa vojskom ili policijom stradali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije bio nikakav sukob, nego je te Albance zaseda sačekala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovi su nastradali u zasedi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, ja mislim i mi smo, kao navodno isto u 3.00 dobili uzbunu da odemo gore, kao javljeno je da ima još terorista i krenuli. Ja sam bio, recimo, obezbeđenje vozila, tako da su moji drugovi otišli gore po tim šumama da hvataju teroriste, ali nisu uhvatili nikoga živoga, samo su tri, četiri mrtva doneli. Čak sam i ja nosio sa vozilom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali je naredba bila da se uhvate, a ne da se ubiju, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da, ali su već bili smrznuti. Znači ne može se telo čoveka smrznuti za dan ili za dan, nego mora, bilo je hladno vrijeme, tako da pretpostavljam da su bili mrtvi i ranije, jer su bili.

SUDIJA MEJ: Sada je 13.45. Sada moramo da prekinemo sa radom. Gospodine K-32, molim vas vratite se u 9.00 da biste završili sa svojim svedočenjem. Gospodine Miloševiću, imate još pola sata za unakrsno ispitivanje. Nastavljamo sa radom sutra u 9.00.